

KĀ ES VARU UZVARĒT.

Nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

Mūsu Tēvs, mēs pateicamies Tev šajā rītā par šo brīnišķo laiku, ka mēs atkal esam sanākuši kopā, un par Tā Kunga Vārda atvēršanu, par Tā izskaidrošanu šeit mūsu priekšā. Un...un tagad mēs lūdzam, lai Svētais Gars paņem to, kas ir no Dieva, un atnes to mums, lai mēs šodien varētu aiziet no šīs pielūgsmes vietas ar laimīgām sirdīm, pilni ar prieku. Lai redzētu tavu vareno atbrīvošanas spēku, Kungs, kā tas dara brīvus gūstekņus un atbrīvo tos, ļauj mums zināt "to, kas bija un kas ir, un kas nāk". Un mēs vienkārši pateicamies Tev par to visu.

2 Mēs lūdzam, lai Tu svētī mūs, kad mēs tagad kopā iedziļināsimies Tavā Vārdā. Un, kad mēs aiziesim, lai mūsu sirdīs skan šie vārdi, kad dosimies: "Mūsu sirdīs mūsos dega, kad Viņš, Svētais Gars, runāja mums, kad mēs bijām ceļā."

3 Svētī šodien katru kalpotāju, it visur, Tavus kalpus, kas stāv par Šo, par Tavu Patiesību. Atbildi uz viņu lūgšanām par slimajiem. Dziedini slimos ķermeņus tiem, kuri ir ciešanās.

4 Kungs, mēs gribam lūgt, lai Tu dotos starp cilvēkiem un atrastu tur to iepriekšnolemto sēklu, Kungs, un kaut kādā veidā to atdzīvinātu, lai uz tās takas atspīdētu Gaisma, Kungs. Jo mēs ticam, ka kļūst vēls, saule strauji nogrimst rietumos, tad drīz būs tā, ka "laika vairs nebūs". Laiks un Mūžība saplūdis kopā, kad Dievs un Viņa ļaudis saplūdis kopā. Un mēs lūdzam, Dievs, lai tajā laikā mēs būtu to skaitā, kuri būs saplūduši ar Kristu, kuri ir nosaukti par Viņa Līgavu.

Palīdzi mums šodien, kad mēs gatavojamies, nezinādami, ko atnesīs rītdiena, taču mēs esam gatavi pieņemt visu. Kungs, cik nu mēs zinām, Tu esi mums to sagatavojis. Mēs esam gatavi to pieņemt. Mēs lūdzam šīs svētības Dieva slavai, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

5 Es šorīt biju tik laimīgs, kad ienācu un ieraudzīju, ka cilvēki ir sanākuši kopā, lai kalpotu Tam Kungam. Un tagad mēs paziņosim par šo vakaru. Šovakar būs dziedināšanas dievkalpojums. Mēs lūgsim par slimajiem, šovakar. Tikai pirms brītiņa viņi...

6 Kad es ienācu, Billijs, mans dēls pateica man: "Tur ir kāds džentelmenis, vienkārši nabaga vīrs, kas ir atbraucis no tālienes." Un sacīja: "Es...es ievedu viņu istabā, tēt."

7 Vakar vakarā es...es atgriezos vēlu un...un nesanāca daudz sagatavoties svētdienas skolas tēmai, par kuru es grasījos runāt šorīt. Tāpēc es paņēmu dažas piezīmes, ko pierakstīju, kad dzirdēju, kā runāja viens brālis, un paņēmu no turienes tematu, lai šorīt novadītu tādu kā svētdienas skolas mācībstundu; un kamēr mēs gatavojamies un sagatavojamies vakara kalpošanai...

8 Un Billijs sacīja: "Tur ir slimis cilvēks," sacīja viņš, "es...es...es gribētu, lai tu ieej un satiecies ar viņu." Tāpēc es tikko kā biju tajā istabā. Un tur sēdēja viens brālis apmēram manos gados un viņa sieva. Un Svētais Gars tikko kā nonāca mūsu vidū tajā istabā.

9 Vienkārši aizdomājieties, tik vien kā ieminēties par dziedināšanas dievkalpojumu, un tur nu Viņš bija. Saprotat? Un Viņš pateica tam brālim visu, ko tas bija izdarījis un ko viņš dara, un kāds ir iemesls viņa problēmai, un no kurienes viņš ir, un visu par viņu. Un tur tajā istabā atradās liela, tumša ēna. Tad kļuva gaišāks, gaišāks, gaišāks un gaišāks, tad Svētais Gars pārņēma kontroli.

10 Lūk, man šķiet, ka tas vīrs šobrīd ir...kaut kur šeit aizmugurē. Viņš un viņa sieva varbūt nevar tikt iekšā ēkā, bet viņi sacīja, ka viņi tik un tā paliks uz dievkalpojumu. Viņi atbrauca kaut kur no ziemeļiem, blakus Jakimam, Vašingtonā, un atbrauca šurp. Un Viņš ir Evaņģēlija kalpotājs.

Vienkārši redzēt šo Dieva žēlastību! Kad tas cilvēks bija pabijis trakonamā un ārstējies, un visu ko. Svētais Gars to visu atklāj. Kad ārsti, droši vien, centīgi mēģināja izdarīt tam cilvēkam visu, ko vien var, taču bija vajadzīgs tikai tas pieskāriens no Dieva, lai viss mainītos. Ar šoka terapiju viss ir kārtībā, taču tas ir kaut kas tāds, ko mēs sauktu “šāviens tumsā”, ziniet. Tu, tas var tev kaitēt, saprotiet, ja tu aizmirstu visu, ko tu esi zinājis, kad viņi ievada tevī tās zāles. Bet Tas Kungs Dievs, kāda ir Viņa žēlsirdība un žēlastība! Un pat pirms es vispār sāku lūgt par viņu, tas jau bija beidzies. Saprotat? Bija vajadzīgs kaut kas no Dieva, tas noteiktais pieskāriens, lai to izdarītu.

Man nebūtu vajadzējis to teikt. Jā. Es paskatījos turp, tagad ieraudzīju to vīru. Nu, es nezināju, vai tev šodien izdosies būt šeit vai nē.

11 Tur laukos, kur es pavadīju šo nedēļu... Es...es...es mīlu manus turienes draugus. Tas ir neliels atvaļinājums pirms šīm lielajām sanāksmēm, saprotiet. Un es braucu mājās, lai dotos uz turieni un aizietu kopā ar tiem brāļiem pamedīt vāveres. Un tā ģimene, tas ir, ģimenes, ar kurām es tur dzīvoju, ir ļoti jauki cilvēki. Un tas vīrs ir īsts brālis, tie ir draugi, tādi viņi ir.

Un vienam no viņiem ļoti patīk medību suņi. Un viņam tur ir vesels aploks ar tiem. Un...un es tur ieraudzīju visskaistāko dzinējsuni; tas sunītis bija, kā es to saucu, “pus suņa augstumā un divu suņu garumā”, ziniet, kas...kas tur skraidīja ap māju. Un es nodomāju: “Ak, Džozef, sev gribētu kaut ko tādu!”

12 Un, protams, Arizonā ko tādu izmantot nevarētu. Viņš tiktu kaktusus, un viņam būtu beigas. Tāpēc es pēc tam pateicu: “Tādu nevar turēt. Viņi tur suņus neizmanto, tajā valsts daļā. Tāpēc ka tie būtu, nu, vienkārši nevarētu tos izmantot. Tie būtu...arī laika apstākļi, reģiona nosacījumi, tur ir kaktusi, tie aizietu bojā.” Un turklāt, taisnība, dzinējsuni tur nogalētu vilks vai vēl kaut kas, ja to izlaistu ārā.

13 Un tad tas cilvēks man sacīja: “Vari to vienkārši ņemt.” Taču es...es nespēju to paņemt. Es...es to augsti vērtēju. Vēlāk izrādījās, ka tas bija viens no viņa mīļākajiem suņiem.

14 Un tam vīram ir jauka sieviņa un mazi bērniņi. Un reiz viņa sāka braukt atpakaļgaitā ar savu mašīnu, viņai bija “Oldsmobilis”. Un, lūk, *tāda* izmēra sunītis, vēl kucēns. Un viņa vienkārši pārbrauca tam pāri. Tas “Oldsmobilis” pārbrauca tam sunītim, lūk, *šajā* vietā, mugurpusē, un saspieda to uz ceļa akmeņiem, kuri, ziniet, vienkārši sadūrās viscaur viņa vēderiņā. Un...un tā sieva tā vietā, lai aizvestu to sunīti pie vetārsta... Protams, vetārsts to uzreiz būtu iemidzinājis un nonāvējis. Saprotat?

Tur kopā ar mani bija vēl viens jauns cilvēks, un tikko kā viņš tur pienāca, sacīja: “Ja tas būtu mans suns, es to nošautu.” Sacīja: “Tas arī viss. Vai tad jāļauj viņam šādi mocīties?”

15 Es sacīju: “Nu, nešausim to nost.” Es sacīju: “Nedaudz uzgaidīsim.”

Paprasīju visiem aiziet un iegāju, un palūdzu par to. Mazais sunītis sāka iet aiz manis pa verandu. Un viņš [Sanāksme priecājas-Tulk.], jā viņš... Saprotat? “Ko vien vēlaties, kad jūs lūdzat, ticiet, ka jūs to saņemsiet; jums tas būs, tiks jums iedots.” “Lai kas tas nebūtu!” Tas ir mūsu Kungs Dievs. Vai tad nē? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Viņš...Viņš ir apbrīnojams un brīnišķīgs. Un mēs pavisam noteikti šajā rītā Viņu mīlam un gaidām Viņu, un zinām...

16 Reiz es satikos ar vienu vecu pāri, viena ļoti jauka šīs...šīs ticīgo sanāksmes biedra māti un tēvu. Un mātei, ak, manuprāt, viņai ir teju vai simts gadu, un arī tēvam. Un aptuveni divpadsmit gadus tas vīrietis nebija kustējies; tikai uz muguras, tikai šādi gulēja. Nevarēja pagriezties uz sānu, neko. Gulēja šādi divpadsmit gadus. Vienkārši liels vecums. Un tā māte, manuprāt, tagad ir aptuveni tikpat veca, apmēram simts gadu, un tā nabaga vecenīte teju vai nekontrolē savu prātu. Viņa domā, ka kāds ņem visu, kas viņai pieder.

Un es paskatījos uz...uz mums visiem pie galda, tur sēdēja gan veci, gan jauni. Un es sacīju: “Kur mēs dodamies? Ko mēs darām?” Bet tā kundze, pie kuras es toreiz paliku, tie bija viņas māte un tēvs. Un es sacīju: “Arī jūs ejat uz turieni. Tieši tā, katrs no mums.” Saprotat?

17 Vienkārši aizdomājieties par to uz brītiņu, pirms mēs sāksim mūsu mācībstundu. Lūk, uz kurieni jūs virzāties. Par ko jūs cīnāties? Lai jūs varētu dzīvot. Kam jūs dzīvojat? Lai jūs varētu nomirt. Vai tas nebūtu ļoti mulķīgi, ja mēs nepieņemtu to, ko Dievs ir sagādājis Mūžīgajai Dzīvībai? Par ko mēs varētu domāt? Kas...kas mūsu prātā varētu novērst mūsu uzmanību no...uz kaut ko citu? Kā būtu, ja tev piederētu simts miljoni dolāru un tev piederētu Indiānas štats vai jebkurš cits štats, vai pat valsts, vai kaut vai visa pasaule?

Ja padzīvosi ilgāk, tev arī būs ar to jāsatiekas. Saprotat? Un pastāvīgi, dienu no dienas, ar katru sirds sitienu tu dodies tieši tajā virzienā. Redziet, tur nav nekādas uzvarēšanas. Tu esi zaudētāju pusē, un tu noteikti zaudēsi. Taču atcerieties, apsoliņums saka: “Kas zaudēs dzīvību Manis dēļ, to atradīs.” Un tā, kas tad varētu būt lielāka bagātība, kā atrast Dzīvību, pat ja izrādītos, ka tev pieder visa pasaule? Taču, ja...ja tu atradīsi Dzīvību, tu esi atradis vissvarīgāko lietu, kādu vien var atrast. Es gribētu...

18 Paskatījos pa kreisi un tikko kā atkal redzēju vēl vienu Tā Kunga žēlastības trofeju. Pirms kādām dažām nedēļām man pazvanīja pa telefonu. Un jauks šis draudzes jeb šī ķermeņa loceklis... Es negribu to šādi saukt par draudzi. Es...es gribu to saukt, lai...

Kā es runāju ar dažiem cilvēkiem, viņi pajautāja: “Nu, kādai draudzei tu piederi?”

Es sacīju: “Es nepiederu...”

“Kādai konfesijai tu piederi?”

Es sacīju: “Nekādai.”

Sacīja: “Nu, kam tad tu piederi?”

Es sacīju: “Valstībai.”

19 Valstībai! “Un ar vienu Garu mēs esam kristīti vienā Valstībā.” Ar vienu Garu, visi tajā Valstībā! Jēzus sacīja: “Lūdziet: lai nāk Tava Valstība. Lai Tava griba ir uz zemes tā, kā tā ir Debesīs.” Lūk, viendien Viņš stāvēja pie Pārveidošanas Kalna, Viņš sacīja: “Patiesi, Es jums saku, ka daži no šeit stāvošajiem neredzēs nāvi, kad jau redzēs Valstību spēkā nākam.” Tas jau bija iepriekš pavēstīts, kā mēs to esam izskatījuši, Pārveidošanas Kalns. Un Bībele saka: “Dieva Valstība ir jūsos.” Tāpēc tie ir Valstības ļaudis, kas apliecina, ka šīs nav viņu mājas. Šīs nav mūsu mājas. Mēs gaidām tā Ķēniņa Atnākšanu, Valstības izveidošanu.

20 Man pazvanīja par vienu steidzamu gadījumu ar vienu padzīvojušu brāli, kurš man ir bijis kā tēvs. Un viņš...es nebiju pazinis viņu pārāk ilgi, bet es atceros to dienu, kad atvedu viņu šurp, lai kristītu ūdenī. Un šim cilvēkam drīz jau būs deviņdesmit viens gads. Un viņa mīlošā sieva pazvanīja man, un viņa, būdama medmāsa, pateica, ka “viņam ir pilnībā apstājusies sirds”. Turklāt viņam bija... Ak, es nevaru...nevaru atcerēties to nosaukumu. Sirdstrieka. [Kāda māsa saka: “Koronārā.”-Tulk.] Pateicos. Koronārā sirdstrieka, un pilnīga sirds atteice. Ārsts nedeļa vispār nekādas cerības. Un tas cilvēks mira, un viņš mani pasauca.

21 Un es iekāpu savā vecajā Fordā, un kā nu vien varēju traucos pa ceļu uz Ohaio. Un es nezināju, ka viens no maniem riteņiem nebija kārtībā, tam tika norauta riepa. Un tā, tad es...devos uz turieni. Es iznācu no benzīntanka apmēram pulksten vienpadsmitos. Es biju noraizējies par viņu. Es...es viņu mīlu. Un es zinu, ka...ja viss turpināsies, ja Tas Kungs kavēsies, nu, agrāk vai vēlāk mums visiem būs vienam no otra jāšķiras.

22 Taču tas nekādi nekaitēs Aizraušanai. Saprotat? Nē. Tad viņi iznāks pirmie. Tie, kuri ir aizgājuši, ir privilīģēti. Viņi iznāk pirmie. Saprotat? Saprotat? “Mēs, kas līdz Tā Kunga Atnākšanai paliksim dzīvi, nepatraucēsim jeb nekavēsim tos, kuri ir aizmiguši. Atskanēs Dieva bazūne, mirušie Kristū augšāmcelsies pirmie. Pēc tam, kad mūsu acis ieraudzīs mūsu mīļotos, tad mēs izmainīsimies vienā acumirkli un tiksīm aizrauti līdz ar viņiem.” Saprotat? Tie, kas aiziet pirmie, ir privilīģēti, salīdzinot ar tiem, kuri dzīvo.

23 Un tikko kā es iznācu no benzīntanka, tieši pulksten vienpadsmitos, Svētais Gars pateica man: “Neuztraucies par viņu. Tu atkal paspiedīsi viņam roku uz ielas, un viņš atnāks uz draudzi,” deviņdesmit vienu gadu vecs vīrs, mirstošs.

Kad es satiku viņa sievu un tuviniekus slimnīcā Limā, viņi izstāstīja man par viņa stāvokli. Iegājuši iekšā, paskatījušies tur uz viņu, viņi sacīja: “Bet ar viņu bija kaut kas dīvains.” Sacīja: “Viņam...viņam pulksten vienpadsmitos sāka palikt labāk.” Nu, un es... Tas Kungs tik daudz ko bija parādījis tiem cilvēkiem, viņi zina, ka es to neteicu viņiem vien tāpēc, ka viņi pirmie man pateica: “Viņam sākās pārmaiņa.” Viņi zināja, ka es sacītu viņiem patiesību.

24 Un tā, pagājušajā svētdienā, kad es devos uz kafejnīcu “Zilais Vepris” Luisvilā, kur, manuprāt, svētdien pa dienu uz pusdienām pulcējas aptuveni astoņdesmit procenti šīs sanāksmes, ko es ieraudzīju nākam pa ielu? Es jums saku, mana sirds notrīcēja, kad es ieraudzīju, kā mūsu brālis Dauhs iet pa ielu tieši tā, kā Viņš man to pateica. Un es spiedu viņam roku uz...uz tās ielas.

25 Pēc tam es...es atgriezos šurp pagājušās svētdienas vakarā un runāju par apvienošanās tēmu: *Apvienošanās laika zīmes*. Un tā... Un pēc tam tas īstenojās tieši tā, kā Viņš bija pateicis. Un te nu viņš šodien sēž draudzē, tieši mums blakus kā Dieva žēlastības trofeja. Kad es spiedu viņam roku zem tā kupola, zem skābekļa kupola, zem kura viņš atradās, es sacīju: “Brāli Dauh, ar tevi viss būs kārtībā. Es atkal satikšu tevi draudzē. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.” Saprotat? Te nu viņš šeit sēž draudzē, lūk šeit, brālis Dauhs.

26 Ja es nekļūdos, tas kalpotājs, par kuru es pirms brītiņa runāju – ienāca Svētais Gars un to visu atklāja; izstāstīja viņam, kā tas notika, un izstāstīja viņam, ko viņš izdarīja; kā tas notika, kā tas atgadījās, visu, kas bija noticis kopš tā laika, pat par viņa ģimenes raksturu un visu par to. Un pateica viņam, ka “tas ir beidzies”. Un tas kalpotājs sēž tieši šeit, pa labi. Ser, vai tu nevarētu pacelt savu roku? Tur, viņš un viņa sieva, tieši tā, tikko kā.

Šeit sēž brālis Dauhs, tieši šeit. Ak vai!

27 Vai tad Viņš nav brīnišķīgs? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] “To, kas ir bijis, kas ir un kas notiks.” Viens, divi, trīs liecinieki. “To, kas bija, ko jūs esat izdarījuši; to, kas notiek šobrīd; un to, kas notiks.” Un katru reizi precīzi, precīzi saskaņā ar Vārdu. Ko tādu var izdarīt tikai Dievs. Ak! Vai tad mēs neesam vislaimīgākie tā visa dēļ? [“Āmen.”]

28 Lūk, kāpēc es nedaudz aizturu laiku, Billijam bija jādodas pakaļ savai sievai un mazulim. Un viņš pateica: “Tēt, nesāc sludināt, pirms es atgriezīšos.” Un tā, man...man šķiet, viņš jau ir atpakaļ. Un man tik un tā būtu vajadzīgs tas laiks. Un es cenšos izvairīties no tām četrām nogurdinošajām stundām, kuras es jūs visus šeit turu, un izdarīt to trīsdesmit piecās, četrdesmit minūtēs, saprotiet, un cenšos to ievērot.

29 Lūk, reiz Čikāgā es saņēmu uzslavu. Es to izdarīju trīsdesmit minūtēs, kaut kā tā, trīsdesmit piecās minūtēs. Un iepriekšējā svētdienas vakarā tās bija tikai četrdesmit piecas minūtes. Billijs sacīja: “Tēt, tu patiešām pilnveidojies. Var teikt, ka es lepojos par tevi.”

30 Nu, varbūt šorīt uztaisīsim kaut ko līdzīgu svētdienas skolai, es jūs pārāk ilgi neaizturēšu. Pēc tam jūs varat aiziet un ieēst maltīti, un palūgt, un atkal atnākt vakarā uz dziedināšanas dievkalpojumu. Šovakar mēs grasāmies izveidot aizlūgšanu rindu un lūgties par slimajiem.

31 Un tā, ja jūs zināt, ka kaut kur šeit ir kādi ļaudis, kuri ir slimi un vēlas, lai par viņiem palūgtu, atvediet viņus šovakar uz šejieni. Saprotat? Ja jums viņi ir jānes, tik un tā vediet viņus šurp. Saprotat? Tas ir tas galvenais, atvest viņus šovakar uz šejieni. Mēs visi sanākam kopā. Šādi... Ir grūti sazvanīties, braukt no vienas vietas uz nākošo; tad tu kādu izlaid, un tad ir ļaunošanās. Taču, ja es varētu savākt viņus visus vienkopus, tad es varētu par viņiem palūgt. Un tā, ja...ja cilvēki grib, lai par viņiem palūdz, viņi... Jūs sacīsi: “Vai par viņiem palūgs?” Ak, protams. Par viņiem palūgs. Atvediet viņus šurp. Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs būsime šeit, lūgsim par katru. Tāpēc ka es jūtu, ka šis trešais rāviens sāk darboties, saprotiet, iekš...manī. Un es...es gribu lūgt par katru.

32 Un tā, šajā rītā pievērsīsimies vienai pazīstamai Rakstu vietai, kuru es vakar vakarā steigā tā kā izvēlējos, būdams patiešām samiegoties, un izrakstīju vēl pāris Rakstu vietas, lai par to runātu. Un es izmantošu tādu kā papildinājumu. Es dzirdēju, kā reiz viens brālis izmantoja šo tematu. Un es nodomāju...es to pierakstīju. Es nodomāju: “Nu, manuprāt, es to pierakstīšu, jo tas kādreiz var noderēt.”

Mēs bieži tā darām. Esmu ievērojis, ka daudziem jums šeit ir kāds papīra gabals. Un varbūt kalpotājs kaut ko saka, un tas tevi...tevi uzrunā, un kaut kas tev iekšā uzplaiksnī. Un tad, ja to dara Svētais Gars, tad tieši no tā punkta tu sāksi būvēt vēstījumu Tam Kungam. Un tas ir labi. Es esmu ievērojis, ka sanāksmēs, lai kur arī tu brauktu, sludinātāji un ļaudis vienkārši pieraksta. Tas ir labi. Mēs...mēs šeit esam, lūk, kāpēc mēs esam šeit – lai censtos palīdzēt viens otram šajos ceļos.

33 Un tagad pievērsīsimies Atklāsmes grāmatai, 3. nodaļa, draudzes periodos, atkārtodami draudzes periodu. Bet tagad mēs esam...mēs...tur. Jā. Es varētu paņemt šo vienu tēmu un ar Svēto Garu sludināt To simts gadus, un neizteikt visu, kas Tajā ir. Tāpēc ka šajā vienā tēmā, kā arī visās pārējās Bībelēs tēmās, tas viss ir savstarpēji saistīts.

Un šorīt es gribu runāt par šādu tēmu: *Kā es varu uzvarēt?* Un tā, es to izvēlējos, jo es domāju, ka ir tas laiks, kad mēs nedrīkstam pieļaut apdzist atmodas Garam. Mums ir jāturpina palikt atmodā, pastāvīgi atdzīvojoties, katru dienu. Pāvils sacīja, ka viņam bija “katru dienu jāmirst, lai varētu dzīvot Kristus”. Un mēs nedrīkstam pieļaut, lai nomirst tā atmoda mūsos.

Un tā, Atklāsmes grāmata, 3. nodaļa, sākot ar 21. pantu, lūk, mēs lasām sekojošo.

Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt ar Mani Manā goda krēslā, tāpat kā Es...uzvarēju un sēdu pie Mana Tēva Viņa goda krēslā. [Tulkojums no angļu valodas-Tulk.]

Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.

34 Vai jūs ievērojāt, kā tas ir uzrakstīts? Saprotat? “Sēdēt ar Mani Manā tronī,” nevis, “uz Mana troņa.” “Manā tronī,” tas ir Viņa valdījumā. Saprotat? Un tā, tā...tā kā Kristus ir Valdnieks, troņa Valdnieks šajā laikā pār pilnīgi visu Dieva valdījumu, tāpat arī Draudze būs kopā ar Viņu, Līgava būs ar Viņu Viņa tronī, pilnīgi visā valdījumā. Saprotat? Nevis “uz Mana troņa”, bet “Manā tronī”, saprotiet, kur vien sniedzas Viņa valdījums. Tronis ir pār valdījumu, un...un valdījums sniedzas tieši tik tālu, cik tālu sniedzas tā robežas. Un tas ir no Mūžības līdz Mūžībai. Vienkārši aizdomājieties par to!

35 Un tā, kad mēs to izpētām, mans mērķis nav vienkārši atnākt šurp, lai...lai būtu sadraudzībā ar jums, ļaudis. Kaut arī man ļoti patīk to darīt. Taču, ja...ja man būtu iespēja tā darīt, tad es aizietu pie jums uz mājām un paspiestu jums roku, un parunātu ar jums, un pasēdētu, paēstu pusdienas kopā ar jums; un apsēstos koka ēnā, un parunātu un pabūtu nelielā sadraudzībā.

Taču, kad mēs atnākam uz šejieni, mēs esam šeit vienam konkrētam mērķim. Tas ir izlabošanas nams. Tas ir tronis. Tas ir Dieva tronis, un tiesa sākas no Dieva nama. Un šī ir tā vieta, kur mēs sanākam kopā, sanākam mīlestībā viens pret otru, kā var mīlēt tikai kristieši. Taču šeit mēs...mēs esam Svētā Gara vadīti. Svētais Gars ir mūsu vidū. Un mēs esam šeit, lai...lai veiktu

mūsu vidū pārbaudi, ieraudzītu, kur ir mūsu vājās vietas, mūsu trūkumi, un kā no tā stāvokļa, kādā mēs atrodamies, mēs varētu sasniegt to, kur mums šobrīd būtu jāatrodas; kur mēs esam un kur mums būtu jābūt. Un tieši to mēs studējam. Kalpotāji studē tās vietas savu ļaužu dēļ. Kad viņi redz cilvēkus, trūkumus, tad viņi ķeras tam klāt.

36 Un tā, manuprāt, varbūt drīzumā draudzei šajā laikā būtu jāspēr neliels solis augstāk. Šorīt es neplānoju parādīt visas tās lietas. Taču es...es domāju, ka īsumā, ja Tā Kunga griba, pirms mēs sludināsim par tām Bazūnēm, es gribu draudzei iedot kaut ko, ko...ko, manuprāt, jums šobrīd vajadzētu zināt.

37 Un tā, mēs runājam par šo “uzvarēšanu”. Vārds *uzvarēt*, protams, jūs zināt, ko tas nozīmē. Noteikti ir jābūt tam, ko vajag uzvarēt. Un šim draudzes periodam, par kuru šeit Lāodikejas Draudzes Periodā runā Svētais Gars (ko mēs nesen izskatījām), bija vajadzīgs rājiens. Lāodikejai bija jāsaņem rājiens, jo tā...tā nebija vienisprātis ar Kristu. Viņa bija izlikusi Kristu ārpusē, viņu periodā. Un Kristus bija ārpusē, cenšoties tikt atpakaļ iekšā. Tā ir mīlestība. Pēc tam, kad Viņš bija izmests pats no Sava nama, Viņš centās tikt atpakaļ un sacīja: “Kas atvērs durvis, Es pie viņa ienāksu.” Saprotat? Pati draudze, kopumā, bija izlikusi Viņu ārā.

38 Taču tagad paskatieties. Viņa aicinājums šeit nav vienkārši draudzei. “Tam, kas uzvar.” Saprotat? Nevis draudze; tad būtu “viņai”, saprotiet, draudzei. Taču tas ir “tam, kas uzvar”, atsevišķam indivīdam, kurš uzvarēs.

39 Lūk, un tam bija jānotiek Lāodikejā. Lūk, tādējādi mēs saprotam, zinām, ka šis ir Lāodikejas periods, un mēs zinām, ka šim periodam ir vajadzīgs stiprs rājiens no Dieva. Tam ir vajadzīgs stiprs rājiens. Un, kad mūsu...mūsu garīdzniecība kļūst tik mīksta un satrunējusi, kā kaut kāds vecs vectētiņš pret saviem mazbērniem, viss, ko viņi dara, ir nevainojami. Un viņi...

40 Tik daudz ir pateikts, ka Dievs ir tik labiņš Dievs, ka mēģina padarīt Dievu par kaut kādu satrunējušu vectētiņu. Vai saprotat? Taču Viņš tāds nav. Viņš ir Tēvs un taisnīguma, izlabošanas Tēvs. Un mīlestība vienmēr izlabo. Saprotat? Mīlestība izlabo. Nav nozīmes, cik stipri tas ievainos, tā joprojām izlabo.

Īsta māte izlabos savus bērnus. Īsts tēvs izlabos. Saprotat? Ja tu paliec mīksts un satrunējis, un atļauj...

41 Viendien es pa vecu baļķi šķērsoju gravu jeb to, ko sauc par izskalojumu. Un es uzlecu uz tā baļķa. No ārpuses tas izskatījās labs, izskatījās kā liels dižskābārža baļķis. Taču, kad es uzlecu uz tā, ak, no tā atdalījās liels gabals. Tas bija patiešām sapuvis un satrunējis. Es sacīju: “Tieši tādi kļūst kristieši.” Viņi jau tik ilgi ir bijuši miruši grēkā un pārkāpumos, ka ir satrunējuši. Viņi nevar izturēt vispār nekādu svaru. Viņi...viņi nezina, ko nozīmē uzvarēšana. Un tad es sāku aizdomāties par šo tēmu. Uzvarēt, paturēt sevī Dzīvību. Kad dzīvība izgāja, lūk, kas noveda to baļķi līdz tādām stāvoklim. Saprotat? Un tas padarīja to sliktāku nekā agrāk, kad tas gulēja tajā upītē, kur bija ūdens.

42 Un tad, lūk, paņemiet kristietī, kuram būtu jābūt kristietim, lai no viņa aiziet Dieva Dzīvība un pārdzīvojums, prieks no kalpošanas Kristum; un dzīvodams draudzē, kur tas viss notiek, viņš satrūd divas reizes ātrāk, pareizi, dzīvodams tieši tam blakus.

43 Tādējādi, ja mēs cenšamies sekot konkrētās stundas Vēstījumam vai vismaz šai Vēstījuma daļai, mums ir pastāvīgi jādzīvo Kristus Dzīvībā. Saprotat? Jo, ja tā nebūs, ja tu vāļiesies un zināsi tās lietas, kuras tev būtu jādara, bet to nedarīsi, tad Bībelē ir teikts: “Kas zina darīt labu, bet to nedara, tas viņam ir grēks.” Tad tu kļūsti satrunējis, sapuvis, kad tu esi atdalījies no Dieva Dzīvības. Tāpēc pūlieties ar visu, kas ir jūsos, palikt Kristus Dzīvībā, lai jūs būtu auglīgi.

44 Mēs redzam šo periodu, kurā mēs dzīvojam. Tas ir viens no svarīgākajiem periodiem. Šis Lāodikejas Draudzes Periods ir svarīgākais no visiem draudzes periodiem, jo tās ir laika beigas un

saplūšana ar Mūžību. Un turklāt tas ir lielākais grēcīgais periods. Šajā periodā ir vairāk grēka, kā jebkad ir bijis. Un cīnīties pret sātana spēku ir...ir daudzas reizes grūtāk, nekā tas bija jebkurā citā periodā. Saprotat?

45 Lūk, toreiz agrīnajos periodos kristietim, kad viņš apliecināja, ka ir draudzē...ka viņš pieder Kristum, varēja par to nocirst galvu. Viņu varēja nogalināt un izbeigt viņa ciešanas, un viņš ātri aizgāja, lai satiktos ar Dievu.

Taču tagad ienaidnieks ir atnācis draudzes vārdā, un tas ir tik maldinoši. Šis ir lielais pievilšanas periods. Nu, tā sacīja Kristus: "Pēdējās dienās tie divi gari būs tik līdzīgi, ka tas pievilta pašus Izredzētos, ja vien būtu iespējams." Saprotat? Saprotat? Saprotat? Atcerieties, Kristus runāja par izredzētajiem cilvēkiem pēdējās dienās. Saprotat? "Tas pievilta pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams." Tik līdzīgi! Cilvēki dzīvo tik...cilvēki var dzīvot tīru, svētu dzīvi; nebūt grēcīgi, nebūt laulības pārkāpēji vai dzērāji, vai meļi, vai kāršu spēlmaņi. Viņi var dzīvot augstāk par to un tomēr bez Tā.

46 Tas ir Dzīvības periods, Kristus personīgās Dzīvības, kurā atrodas Viņa Ķermeņa sastāvdaļas, kas bija Viņā.

Pirmkārt, taisnošanā, ūdens kristība. Otrkārt, atdzimšanā no augšas, Veslijs, svēttapšana, kas attīra. Un treškārt, Svētā Gara kristībā, ievadot šo par svētu padarīto trauku kalpošanā. Saprotat? Vārds "*padarīt svētu*" nozīmē, tas ir grieķu vārds, saliktenis, kas nozīmē "attīrīts un nolikts malā kalpošanai", nolikts malā kalpošanai. Lūk, Svētais Gars ieliek viņu kalpošanā. Saprotat?

47 Un mēs ievērosim: "Kad nešķīsts gars ir aizgājis no cilvēka, tas staigā pa sausām vietām." Tieši to ir izdarījusi draudze, baptisti, metodisti, tie, kuri ticēja svēttapšanai. "Pēc tam," sacīja Jēzus, "nešķīstais gars, kurš izgāja, atgriežas atpakaļ uz šo draudzes ķermeni un atrod to namu uzpostu, izslaucītu tīru, dzīvojot šķīstas, tīras dzīves." Viss labi. "Taču tad, ja tas nams netiek piepildīts, aizņemts, tad viņš ienāk ar septiņiem citiem ļaunajiem gariem, sliktākiem nekā viņš pats, un beidzamais tās vietas stāvoklis ir sliktāks, nekā bija pašā sākumā." Labāk viņiem būtu palikt luterāņiem, nekā pieņemt to Gaismu, bet nesekot Tai. Tāpat būs arī pentakostiem, saprotiet, jūs saprotat, ko es gribu pateikt, tas nams ir uzposts.

48 Kā viendien es ar kādu sarunājos, sacīja: "Viņi ir ļoti piesardzīgi, pat daudzas no svētuma grupām, lai nenosauktu Svēto Garu par Svēto Garu, jo, kad viņi tā dara, viņi asociējas ar pentakostiem. Viņi saka 'Dieva Gars', saprotat, izvairās teikt 'Svētais Gars'." Tāpēc ka pentakosti, parastie ļautiņi vienkārši sauc To tā, kā ir teikts Bībelē, par "Svēto Garu". Kaut arī Svētais Gars un Dieva Gars ir viens un tas pats. Taču viņi ir ļoti piesardzīgi ar to. Viņi negrib asociēties ar tiem mēlēs runājošajiem ļautiņiem; bet tieši tas ir Pats Svētais Gars. Saprotat?

Kas tad notika? Kad ienaidnieks, kas aizgāja svēttapšanas laikā, kurš tika aizskalots, atgriezās atpakaļ un atrada to namu nepiepildītu ar Svēto Garu, tagad draudzes stāvoklis ir tāds, ka tā ir savienojusies ar...ar draudžu līgu, ar Pasaules Draudžu Padomi. Un šobrīd tas ir tāds stāvoklis, kas savienojas ar katolicismu un ar to visu pārējo, un tagad tas ir septiņas reizes sliktāk, nekā tad, kad viņa iznāca no luterānisma. Lūk, kur to aizved cilvēks.

49 Un tad paskatieties uz Lāodikejas Draudzes Periodu pēc tam, kad tas bija pieņēmis Svēto Garu, un ar zināšanām, un ar Dieva Garu tajā, un pēc tam tas noraida Dieva darbus un nosauc To par "ļāunu darbu". Kā tad ar to? Lūk, kur Kristus tiek izlikts no Savas draudzes. Saprotiet? Viņš... Viņš nebija parādīts draudzes iekšienē, līdz tas nenonāca līdz Lāodikejai; un, kad Viņš nonāca līdz Lāodikejai, Viņš bija izlikts no Savas draudzes, cenšoties tikt atpakaļ iekšā.

50 Lūk, redziet, taisnošana neielika Viņu iekšā. Svēttapšana tikai attīrīja Viņam vietu. Taču, kad atnāca kristība ar Svēto Garu, tas ielika Viņu cilvēkos. Un šeit viņi noraidīja Viņu, kad Viņš sāka Sevi parādīt, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņi noraidīja Viņu, jo viņi ir uztaisijuši

konfesijas, bet Tā Kunga Gars nepiekrīt viņu konfesijām. Vai tagad jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Tas... Viņi izlika Viņu ārā. “Mēs negribam nekā kopēja ar to telepātiju. Tas...tas ir no velna. Tā ir zilēšana vai...” Saprotat?

Viņi nesaprot. “Ir acis, bet neredz; ir ausis, bet nedzird.” Saprotat? Dievs atver acis tikai tā, kā Viņš grib. “Viņš nocietina tos, kurus nocietina, kurus Viņš grib, un...un...un dod Dzīvību tiem, kuriem Viņš vēlas.” Tā saka Raksti.

51 Un tā, mēs redzam to stundu, kurā mēs atrodamies, šo stadiju, un mēs saprotam, kas tas bija. Un Svētais Gars norāj to periodu, kas izlika Viņu ārā. Bet vai tajā visā jūs esat ievērojuši: “Tam, kurš uzvar?” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Pat šajā pasaulīgajā, ļaunajā draudzes periodā: “Tam, kas uzvar.”

52 Mēs šeit ieraugām, ka Dievam vienmēr ir bijuši uzvarētāji. Viņam ir bijuši uzvarētāji katrā periodā. Tā ir bijis vienmēr, visos laikos, katrā periodā, kāds vien ir bijis uz zemes, Dievam vienmēr ir bijis kāds, kam Viņš varēja uzlikt Savas rokas, kā lieciniekam uz zemes. Viņš nekad nebija bez liecinieka, kaut arī reizēm tas bija tikai viens. Taču kāds uzvarēja, lūk, kā tie sendienu svētie.

53 Un viens jauks cilvēks, skolots, sacīja pēc *Septiņiem Zīmogiem*, viņš sacīja: “Brāli Branmah, tu, būdams tipoloģists, tas ir, tipologs,” sacīja, “kur gan tu redzi Draudzi Aizraušānā bez Lielo Bēdu perioda, kur ir prototips?” Viņš sacīja...

Saprotiet, ja ir prototips, tad ir jābūt...ir jābūt... Ja ir kāds tēls, tad ir jābūt kādam pirmtēlam, no kurienes ir paņemts tas tēls. Un visam, ko es saku un kas ir patiesība, ir pirmtēls. Tam ir pirmtēls. Jums ir ēna. Un Bībele saka: “Vecais bija ēna tam jaunajam, kam ir jānāk.”

Viņš sacīja: “Bet tagad tu ņem Veco Derību kā ēnu. Lūk,” sacīja viņš, “ko tad tu darīsi ar šo Draudzi?”

54 Šis vīrs ir no... Liels vīrs, liels skolotājs, tuvs mans draugs, ļoti labs cilvēks, un viņš ir jauks brālis. Es...es neuzdrošinātos pateikt pret šo brāli kaut vienu vārdu. Es vienalga neuzdrošinātos. Kā...kā... Kā par kristieti, es neko pret viņu nesaku. Viņš...viņš...viņš nepiekrīt man tajā vienā jautājumā, bet viņš...viņš ir mans dārgais brālis. Mēs kopā ēdam. Un, ak, viņš ir vienkārši kolosāls puisis. Es ņemu viņa laikrakstu, lasu viņa rakstus. Un viņš raksta dažus no manējiem, un tā tālāk. Es esmu ņēmis daudzus tematus no tā, ko es...es esmu lasījis...lasījis viņa rakstos, dzirdējis viņu sakām. Viņš ir liels cilvēks, bet viņš...viņš vienkārši nevar man piekrist. Es to cienu, viņa patiesumu. Viņš vienkārši nav tāds kā tie bez rakstura, kuri piekrīt visam, lai ko tu neteiktu. Viņam ir sava pārliecība, un viņš par to stāv. Es to augsti vērtēju. Un viņš ir labs cilvēks. Ak, es...es vispār neesmu skolotājs vai skolots vīrs, bet tas cilvēks ir gan skolotājs, gan skolots.

55 Taču es nevaru viņam piekrist, jo es to neredzu. Taču tas neattiecas uz glābšanu, tas attiecas uz Tā Kunga atnākšanu. Viņš uzskata, ka Draudzei ir jāiziet cauri Lielo Bēdu periodam, lai tā attīrītos. Es saku, ka Jēzus Kristus Asinis ir šķīstījušas Draudzi. Saprotat? Viņai nav vajadzīga...

Es ticu, ka draudze iziet cauri Lielo Bēdu periodam, draudzes organizācija, taču ne Līgava. Vai tad jūs izvēlētos sievieti, kura jums būtu jāšķīstī, pirms jūs viņu apprecēsiet? Kristus Līgava ir izraudzīta, un Viņa ir izvēlēta. Un Viņa ir Dieva Līgava, Jēzus Kristus Līgava.

56 Un tā, viņš sacīja: “Kur tu atradīsi tādu prototipu, ja jau tā Līgava dodas prom, dodas augšup, vispirms neizejot cauri Lielo Bēdu periodam?” Sacīja: “Man ir Raksti, kas parāda, ka Draudze ir Lielo Bēdu periodā.”

Es sacīju: “Vienkārši izlasi Sesto Zīmogu, tas arī viss, viņa ir tieši tur Lielo Bēdu periodā. Taču paskaties tieši pirms tam, ka Līgava jau sen ir aizgājusi. Saproti? Tajā laikā Viņa ir Godībā. Viņa netiek šķīstīta.” Saprotat?

“Kas Man tic, tam ir mūžīgā Dzīvība, un viņš nenāks nosodījumā jeb Tiesā, bet ir pārgājis no nāves Dzīvībā.” Kristus deva solījumu, ka mēs pat Tiesā nestāvēsim. Viņš vienkārši brīvprātīgi ieņēma manu vietu, ka es esmu absolūti brīvs. Kad man ir piedots, man ir piedots. Kā Viņš var mani izpirkt no lombarda, saņemt samaksātu kvīti, ja... Kā Viņš var būt mans Izpircējs un izpirkt mani no lombarda, bet tas tirgotājs joprojām teiktu, ka es pierderu viņam? Man ir izrakstīta kvīts, āmen, saprotiet, kas ir uzrakstīta ar Jēzus Kristus Asinīm. Saprotat? Lūk, pie kā mēs nonākam.

Viņš sacīja: “Nu, kā tu grasies paņemt, nošķirt to izraudzīto Līgavu, par kuru tu runā, lūk, kā tu ieliksi To kādā prototipā?”

57 Es sacīju: “Ļoti labi.” Es sacīju: “Te nu tas ir. Lūk, Mateja 27. nodaļa un 51. pants.” Ja mēs...

Atļaujiet man to vienkārši izlasīt, tad jūs to labi sapratīsiet. Tad mēs uzzināsim, vai tas bija prototipos vai nē, vai tā bija izraudzītā Līgava. Mateja 27. nodaļa un 51. pants. Labi. Mēs lasām, kas notika, kad mūsu Kungs tika sistis krustā.

Un redzi, Tempļa priekšgars pārplīsa no augšas līdz apakšai divos gabalos...

58 Lūk, tas bija likums. Tieši tur likums beidzās. Tāpēc ka priekšgars nošķīra sanāksmi no Dieva svētajām lietām. Tur iekšā gāja tikai svaids priesteris, un tas bija vienreiz gadā. Vai atceraties? **[Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.]** Lūk, Dievs pats ar Savu roku, ievērojiet, “no augšas līdz apakšai”, nevis no apakšas līdz augšai. Tas bija kādas četrdesmit pēdas augsts. Ievērojiet, nevis no apakšas līdz augšai, bet “no augšas līdz apakšai”, parādot, ka to izdarīja Dievs. Pārplīsa priekškaru divās daļās, lai turpmāk ikviens, kas vēlas, var ieiet un būt līdzdalībnieks Viņa svētumā. Saprotat? Labi.

...no augšas līdz apakšai; un zeme trīcēja, un klintis šķēlās,

un kapi atdarījās, un daudzu svēto miesas, kas dusēja, cēlās augšām.

Un tie izgāja no kapiem pēc Viņa augšāmcelšanās, nāca svētajā pilsētā un parādījās daudziem.

59 Lūk, kur ir tā Izredzētā, tā Līgava. Tajā laikā neiznāca visa ebreju draudze. Viņi visi pienesa tos pašus upurus. Viņi visi bija zem izlietajām jēra asinīm. Bet tur bija izredzēta Grupa; un tā izredzētā Grupa, tikko kā tas notika, kuri patiešām ticēja Tam un bija patiesi. Lūk, es pienāku pie vārda “uzvarēt”. Lūk, nepalaidiet to garām. Tie, kas patiešām bija uzvarējuši, patiesumā veicot to pašu upurēšanu, ko darīja visi pārējie, taču patiesumā, uzvarēja šīs pasaules lietas. Kad viņu dēļ bija izdarīta pareiza samierināšana, viņi bija paradīzē, līdz tas...līdz tam laikam. Kad pienāca tas laiks, viņi bija uzvarējuši un atpūtās, gulēja; saprotiet, “daudzu aizmigušo ķermeņi, kas dusēja pīšļos”, saprotiet, gulēja.

60 Lūk, ja mums būtu laiks, mēs varētu atkal pievērsties Daniēlam, kad Daniēls, tas izredzētais, kas bija uzvarējis... Un Viņš sacīja: “Aizver to Grāmatu, Daniēl, jo tu atdusēsies savā daļā. Taču, kad atnāks tas Valdnieks, kas stāvēs par tautu, tu uzcelsies, lai saņemtu savu daļu.” Te nu tas ir. Daniēls, šis Dieva pravietis, redzēja, kā atnāk pēdējais laiks. Bet Viņš sacīja: “Daniēl, tajā dienā tu uzcelsies, lai saņemtu savu daļu.” Un tur nu viņš stāvēja, iznāca; ne viss Israēls, bet **kā Līgavas prototips no Israēla**. Lūk, pārējais Israēls neiznāk līdz kopējai augšāmcelšanai.

61 Un tā, kad notiek Kunga Jēzus Atnākšana, tie, kuri patiešām mīl Viņa Atnākšanu, kuri tam dzīvo; kad Viņš parādās debesīs, tā Draudze, kas ir mirusi Kristū, augšāmcelsies, bet tie tiks izmainīti vienā brīdī. Visi pārējie neko par to nezinās. Atcerieties, “parādījās tiem, kas bija pilsētā”. Saprotat? Tāda pati būs Aizraušana. Mēs redzēsim viens otru un mēs redzēsim viņus. Visa pārējā pasaule viņus neredzēs. Tā tiks aizrauta kā noslēpumainā aiziešanā. Gaida to laiku!

Pēc tam ir atgriešanās atpakaļ uz zemi, uz to godpilno Tūkstošgadu Valstību, tad tie tūkstoš

gadi... “Pārējie mirušie neatdzīvojās, pirms nebija pagājis tūkstoš gadu.”

62 Un tad notiek kopējā augšāmcelsšana, kad viss Israēls... Un vēl, paskatieties uz to, divpadsmit apustuļi, divpadsmit patriarhi, visi ir pārstāvēti. Un mēs to vēl pat neesam izskatījuši. Varbūt, ja būs Tā Kunga griba, mēs izskatīsim to Derībā, kā tās sienas no jaspida un divpadsmit akmeņi, divpadsmit vārti, divpadsmit pamati, tas viss ir pārstāvēts. Šeit viņi ir uz divpadsmit troņiem, to dienu vēstneši-ēņģeļi, lai notiesātu tos, kas noraidīja viņu vēstījumu. Āmen! Tā varenā stunda tuvojas. Jā.

63 Kāda diena, kāds laiks, kurā mēs dzīvojam! Kā mums ir jāpārbauda sevi, draudze! Lūk, mēs runājam, ka tuvojas tās lietas, kurām ir jānotiek. Lūk, šodien, iedziļināsimies tajā un paskatīsimies, pārbaudīsim sevi un paskatīsimies, vai mēs pareizi stāvam Ticībā.

64 Un tā, dažas minūtes parunāsim par dažiem uzvarētājiem Noas laikā, kurus Jēzus Kristus izmantoja kā prototipu šodienai.

Es biju domājis aizņemt desmit minūtes. Tagad tā būs pusstunda. Es vēl tikai sāku, pirmā lapa. Es dažas no tām izlaidīšu, ja vien spēšu, un tikšu...

65 Noas laikā, šodienas prototips: Jēzus uz to norādīja un sacīja: “Kā bija Noas laikā, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls. Noas laikā, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” Pievērsiet uzmanību, tur bija visa tā pirmsplūdu pasaule, varbūt miljoniem cilvēku, tur bija astoņi uzvarētāji. Uzvarēja astoņi cilvēki, kuri bija īsteni, neviltoti uzvarētāji. Tie bija trīs Noas dēli un viņu sievas, un Noa un viņa sieva. Uzvarēja astoņi, kuri iegāja šķirstā atbilstošajā laikā. Kā viņi iegāja? Viņi paklausīja Dieva Vārdam. Viņi netika pārsteigti aiz durvīm. Viņi atradās iekšpus durvīm.

66 Ak, mani mīļotie draugi, nepieļaujiet, ka tās durvis aizveras. Jēzus sacīja: “Kā bija tajā dienā, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” (Es pateicos tev, brāli.) “Tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” Lūk, ir tādi, kas tiks pārsteigti to durvju ārpusē.

Varbūt daudziem no viņiem bija labi nodomi, un: “Viendien, ja kaut kas tāds notiks, mēs ieiesim ar brāli Noasu, jo viņš ir jauks puisis.” Taču, redziet, tur iekšā iegāja tikai astoņi.

67 Lūk, tagad kārtīgi aizdomājieties. Ja jūs tur vāļājaties, trūdat, ieejiet tajā. Steidzieties ātri, jo tās durvis var aizvērties jebkurā laikā.

68 Un Dieva saimniecībā vienmēr ir bijis kāds šķirsts. Noas dienās bija šķirsts, lai izglābtu Viņa laudis. Likuma dienās bija šķirsts, liecības šķirsts. Viņi sekoja tam šķirstam likuma dienās.

Un tagad ir trešais laika periods; kā Noas laikā, Lata laikā un tagad šajā laikā. Arī tagad ir šķirsts. Un šis šķirsts nav kāda konfesija, tie arī nav labie darbi, kurus tu dari. Tas ir: “Ar vienu Garu,” Romiešiem 8:1, “mēs visi esam kristīti vienā Ķermenī tās Valstības valdījumā, ar vienu Garīgu kristību.” Nav nozīmes, cik labs, cik slikts, lai kāds tu nebūtu, tajā Valstībā tu ienāc caur Svētā Gara kristību. Saprotat? Tas ir vienīgais veids, kā tu uzvari. Visi, kas ir zem izlietajām Asinīm, ir uzvarētāji, jo pats tu nevari uzvarēt. Tas ir Viņš, kas uzvar par tevi. Tu atdusies.

69 “Tad kā es varu zināt, brāli Branham, ka es Tur atrodos?” Pavēro, kāda veida dzīvi tu dzīvo. Vienkārši paskaties apkārt. Paskaties, vai tas viss dzīvo tevī automātiski. Vai arī tev ir jāspringst un jāstiepj, saprotiet, tad to dari tu. Bet nemēģiniet to darīt. Vai esat kādreiz mēģinājuši? Jā. Nemēģiniet.

70 Gluži kā ielikt mazuļa roku piedurknē, saprotiet. Viņš ceļ to augšup, lejup, groza un visu ko citu. Saprotat? Viņš to nevar izdarīt. “Uzvelc savu mētelīti, dārgumiņ.” Viņš to nevar. Mazā rociņa grozās te augšup, te lejup. Tam ir vajadzīga tava drošā roka.

Ak, es esmu tik laimīgs, ka es vienkārši varu uzticēt savu roku Tēvam, pateikt: “Kungs Jēzu,

es nevaru Tur trāpīt. Tu palīdzi man. Uzvelc man to mēteli.” Es pārstāju mēģināt. Vienkārši ļauju to darīt Viņam. Saprotat?

71 Ja tas mazulis turpina mēģināt: “O-o, es to varu. Es to varu.” Bet viņš mētājas uz visām pusēm. Viņš nevar to izdarīt.

Tāpat nevari tu, tāpat nevaru es, taču, ja vien mēs stāvētu mierā un ļautu Viņam to izdarīt. Vienkārši padodieties Viņam: “Lūk, Kungs, te nu es esmu. Vienkārši...vienkārši ļauj man būt nekam. Es...es padodos. Tu ieliec manu roku pareizajā vietā.” Lūk, kas ir uzvara. Lūk, kas ir uzvarēšana.

72 Tas, kas tev ir jāuzvar, esi tu pats, tavas idejas, tavējais, un jāpakļaujas Viņam. Viņš uzvar tavā vietā. Viņš zina to ceļu; mēs nezinām.

73 Bet Noas laikā bija astoņi uzvarētāji, un tieši viņi iegāja. Viņi izrādījās iekšpusē.

Un tā, ieklausieties, draugi. Es domāju, ka viņi ieraksta to uz lentes. Un, ja tas būs televīzijā, tas ir, nevis tel...piedodiet, uz lentes. Lai kā jūs to šobrīd klausītos, vai arī kāds klausīsies vēlāk: ir ļoti vēla stunda, un jums ir ļoti labi nodomi, bet esiet iekšienē, kad tas notiks. Lūk, necīnieties. “Nevis tas, kurš grib, vai tas, kurš skrien, bet Dievs.” Vienkārši ļaujiet Dievam. Vienkārši padodies Viņam un turpini iet ar pilnīgu, gandarītu ticību, ka “to, ko Dievs ir apsolijs, to Viņš ir spējīgs piepildīt”. Nevis pievienojoties vienai konfesijai vai citai konfesijai un neskraidot *šurpu, turpu* vai vēl *kaut kur*, mēģinot *šito*. Vienkārši padodies Dievam un ej ar Viņu. Mierīgi, klusi, neiejaucoties. Vienkārši turpini iet kopā ar Viņu. Tā tas ir.

74 Tieši to es pateicu mūsu brālim, kuram tikko kā bija sabrukums. Saprotat? “Vienkārši uzticies Viņam. Viņš ir šeit. Tas, Kurš zināja, ko tu esi izdarījis un kas bija par iemeslu tam, ka tu esi tāds un *tā* izdarīji, un visu to. Viņš par tevi zina visu, un šobrīd Viņš tev vienkārši ir atbildējis, kas tieši tev ir jādara. Un tā,” sacīju es, “vienīgais, kas tev ir jāizdara, tas ir vienkārši aiziet un to izdarīt. Tas ir, aizmirst visu bijušo, iet, dzīvot nākotnei Dieva Godībā un Klātbūtnē.”

Astoņi uzvarētāji.

75 Daniēla laikā bija četri uzvarētāji, kuri varēja izturēt pārbaudījumus ar uguni un ar lauvām.

Lūk, mūs gaida pārbaudījumi. Tā ir laba pamācība arī manam...manam brālim, kurš ir tur aizmugurē. “Tam, kas nāk pie Dieva, sākumā ir jātiek pārbaudītam.” Pārbaudīts (ar ko?) ar Vārdu. Tāds ir Dieva pārbaudījums. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] “Tam, kas nāk pie Dieva, ir jātiek pārbaudītam.” Tad tas tikai parāda īstenu bērnu, saprotiet, tikt pārbaudītam. Un, kad atnāk pārbaudījums... Tu nevari uzvarēt, ja tev netiks dots pārbaudījums. Un, kad tiek dots pārbaudījums, tas notiek, lai redzētu, vai tu vari uzvarēt, vai nē. Un Jēzus sacīja: “Tam, kas uzvar,” pārbaudījums. Pārbaudījums ir vislielākā lieta, kāda ar tevi var atgadīties. Manuprāt, Rakstos ir teikts, Pēteris sacīja, ka “mūsu pārbaudījumi mums ir dārgāki par dārgu zeltu.” Šis ir pārbaudīšanas laiks. Tas ir viens labs pierādījums mums, ka Dievs ir ar mums, kad mēs tiekam pārbaudīti, jo visi Dieva bērni tiek testēti un pārbaudīti.

76 Un Daniēls, cilvēks, pravietis; Sadrahs, Mesahs un Abednego; Daniēls bija pravietis; tik liela bija Draudze tajā laikā, es gribēju teikt, Līgava. Draudzē tur bija daudzi, uz turieni devās aptuveni divi miljoni viņu. Taču tur bija... Tāds bija uzvarētāju skaits. Un tie uzvarētāji tika pārbaudīti. Un katram uzvarētājam ir jātiek pārbaudītam. Un, kad viņi pateica: “Atsakieties no tā, ko saka Vārds, citādāk jūs tiksiet iemesti kvēlojošā ceplī,” viņi noraidīja visu, izņemot Vārdu.

77 Un, kad tika pārbaudīts Daniēls, kad viņam bija jāatsakās no tā, ko sacīja Vārds, ka viņiem ir jāpielūdz tempļa virzienā, kā lūdās Sālamans, un Viņš atbrīvos viņus no visa. Ka Dievs izdzirdēs no Debesīm, ja viņi nolieksies...vērsīsies tempļa virzienā un lūgs. Un sacīja: “Ja kāds lūgsies tajās

noteiktajās dienās... Un mēs esam mēdieši-persieši, kuri nevar izmainīt vai pārveidot mūsu likumus. Tas cilvēks tiks iemests lauvu bedrē.”

78 Viņi uztaisīja viņam lamatas. Es ticu, ka tas pravietis to zināja. Taču viņi uztaisīja viņam lamatas. Viņš staigāja pazemībā. Kad pienāca laiks viņa lūgšanai... Kad viņš zināja, ka dzimtajā zemē Jeruzālemē uz altāra atradās dedzināmais upuris. Daniēls nebaidījās no tiem spiegiem. Viņš pacēla aizkarus, atvēra slēgus un nometās ceļos, un pacēla savas rokas pretim Dievam, un lūdzās. Kāpēc? Dzīvam vai mirušam viņam bija uzvara. Un šādi bija tik daudz uzvaras, ka pat lauvas nespēja viņu apēst. Saprotat? Viņš...viņš uzvarēja.

79 Sedraham, Mesaham un Abednego bija tik daudz uzvaras, ka lauva...ka uguns nespēja to sadedzināt. Jūs zināt, uzvaru ir grūti izdedzināt vai apēst, vai vēl kaut ko. Saprotat? Lūk, viņiem...viņiem tā bija.

80 Es varētu pieminēt vēl vienu personāžu. Lata dienās, uz to atsaucās Jēzus, tur bija tikai trīs, kas uzvarēja, Lats un viņa divas meitas. Pat ne viņa sieva; viņa neuzvarēja. Viņa...viņa sāka. Viņa ir prototips. Kaut mums būtu laiks. Manas trīsdesmit minūtes tikko kā beidzās. Saprotat? Saprotat? Viņa...viņa izdarīja labi, viņa izgāja.

81 Lūk, man jums tas ir jāiedod, tikai brītiņu. Arī daudzi no jums ir izgājuši. Daudzi no jums atstāja visas tās lietas, lai ieņemtu savu pozīciju, pēc tam, kad izpētījāt Rakstus un ieraudzījāt, ka Tas ir pareizi. Jūs redzējāt Visuvarenā Dieva apstiprinājumu; apstiprinājums nebija tas, ko kāds vienkārši *pateica*. Bet tas, par ko bija teikts Bībelē, ka tas notiks, un, lūk, Tas notiek. Jūs redzējāt, ka Tā ir Patiesība. Tāpēc jūs sākat iziet no Sodomas, atstāt konfesiju, atstāt visu to, kas piesien jūs kaut kādai ticības mācībai, un sekot Kristum caur Svēto Garu, kurš apstiprina Sevi caur rakstīto Dieva Vārdu. Citiem vārdiem sakot, jūs paņemat Bībeli ticības mācības vietā. Jūs sākat iziet, lai sekotu.

82 Nu, ziniet, Lata sieva izdarīja to pašu. Viņa sataisījās, lai dotos kopā ar Latu, sekotu savam vīram, saviem bērniem, saviem mīļajiem, taču Tas nebija viņas sirdī. Viņa joprojām mīlēja šo pasauli. Tāpēc ir iespējams, ka tu vari sākt, bet tevī joprojām ir pasaule. Saprotat? Viņa neuzvarēja. Un, kaut arī viņa gāja labi, taču galu galā tas viņu pieveica. Viņai sagribējās pēdējo reizi tā kārtīgi paskatīties. Lūk, kur viņa uzķērās. Nekad neskatieties atpakaļ! Lai tev nav nekādas vēlmes! Turpini iet! Vērs savas domas uz Golgātu un turpini virzīties Kristus virzienā! Saprotat?

83 Redziet, viņa uzsāka kā uzvarētāja, taču viņa tā arī neuzvarēja. Ak, viņa atstāja to konfesiju. Viņa atstāja. Viņa kopā ar Latu izgāja no Sodomas. Taču viņai sagribējās atgriezties un nēsāt savu frizūru. Jūs saprotat, ko es gribu pateikt. Saprotat? **Viņai vajadzēja atgriezties.** Viņa vienkārši nespēja izturēt pārbaudi. Viņai vēlreiz bija jāatskatās, lai paskatītos, ko dara tie visi pārējie. “Ak, ziniet, galu galā man tur bija labi draugi. Un turklāt, tā varbūt ir tikai tāda neliela...neliela kustība. Es nezinu, vai tas ir pareizi vai nē. Tie taču ir tikai tā cilvēka vārdi, kaut arī viņš ir mans vīrs. Bet tomēr...” Jūsu vīrs, garīgi runājot, ir jūsu draudzes gans, saprotiet. “Nu, ir tas pareizi vai nav, es nezinu. Varbūt viņš...viņa atklāsme bija nepareiza.”

Turklāt, ja tu neesi pilnībā pārliecināts, ja tu pilnībā nezini, ka tas patiešām ir Dieva Vārds, tad...tad tu nevari iet. Saprotat? Tev patiešām ir jāveltās. Tev tas ir jāzina. Ne tikai jāsaka: “Nu ko, es redzu, ka citi to dara. Es redzu zīmi.”

84 Ziniet, Israēls sāka iziešanu, es varētu pateikt to pašu un piemērot to šeit. Viņi sāka, skaitā divi miljoni, bet beidza divi vīri. Pareizi. Viņi redzēja Dieva darbus. Viņi redzēja Gara izpausmi. Viņi redzēja, kā Ēģiptē tiek izdarīti lieli, vareni brīnumi un viss pārējais, un sāka iziet. Taču tas...tas nebija viņu sirdīs. Viņi neuzvarēja. Viņi vienkārši izgāja. Un Jēzus sacīja: “Un viņi gāja bojā tuksnesī,” un ir uz visiem laikiem miruši. “Viņi visi ir miruši,” tas nozīmē Mūžīgu nošķiršanu. Viņi visi sapuva tuksnesī.

85 Taču tur bija divi cilvēki, Jozua un Kālebs. Un, kad lieta nonāca līdz kulminācijai, tie šķēršļi bija tik lieli, ka viņi tiem blakus izskatījās kā sienāži. Jozua līdz ar Kālebu iekliedzās un sacīja: “Mēs esam vairāk kā spējīgi to izdarīt!” Kāpēc? “Tā pateica Dievs.” Un viņi bija uzvarētāji. Viņi uzvarēja. Tieši viņi bija tie, kas no visas tās lielās cilvēku organizācijas bija privilīģēti ievest īsteno, izredzēto Līgavu apsolītajā zemē. Jozua un Kālebs tur priekšējās līnijās, kā divi ģenerāļi uzreiz veda viņus pie upes un šķērsoja upi, ieejot apsolītajā zemē. Kāpēc? Viņi ticēja Vārdam, neskatoties ne uz ko.

86 Turklāt, cēlās Datans. Tas ir, cēlās Datans un arī Korahs, un viņi mēģināja pateikt: “Tas cilvēks cenšas padarīt sevi augstāku par mums visiem pārējiem; viņš esot svētāks nekā tie visi pārējie.” Pēc tam, kad Dievs to vīru bija visādi apstiprinājis. Viņi sacīja: “Mēs vienkārši izveidosim cilvēku grupu un mēs darīsim *to*, *šito* un *šito*, un mēs uztaisīsim mūsu organizācijas, mēs darīsim...” Un viņi nomira un aizgāja bojā.

Bet tiem vīriem bija Dieva Vārds un viņi pie Tā turējās, un viņi pārgāja pāri.

“Nevis tas, kurš sāk; bet tas, kurš finišē.” Sacīkstes sāk daudzi, bet tikai viens finišē. Daudzas draudzes sāks, daudzas cilvēku grupas. Tikai viena Grupa beigs. Tie ir tie uzvarētāji.

87 Lata dienās, jā, viņai vajadzēja vēl reizi tā pamatīgi atskatīties. “Ak, es tur atstāju *Tādu un tādu*, cik mums tur bija brīnišķīgi. Es nekad to neaizmirsīšu.” Un viņa palika ārpusē, kā tas bija Noas dienās. Viņi tika atstāti ārā bez zēlastības, un viņa aizgāja bojā. Un tas bluķis tur stāv vēl šodien. Viņi apgalvo (es nezinu), ka var atlauzt no tā gabaliņu, bet tas atkal ataug, sāls stabs. Ja jūs kādreiz skatīsieties to filmu “*Sodoma un Gomora*”, tad jūs ieraudzīsiet to oriģinālo sāls stabu, kas tur stāvēja.

88 Lūk, ir atšķirība starp sāls stabu un Uguns Stabu. Jums ir jāizvēlas. Jā.

89 Paskatieties, Jāņa Kristītāja laikā. Jāņa Kristītāja laikā tur bija seši, kas bija uzvarējuši. Uzvarētāji ir bijuši visos periodos. Jāņa dienās tur bija seši, tas bija Jāzeps un Marija, Caharija un Elizabete, Simeons un Anna. Vīrietis un sieviete, vīrietis un sieviete, vīrietis un sieviete; saprotiet, Kristus un Draudzes prototips, Kristus un Draudze, Kristus un Draudze, Kristus un Draudze. Saprotat? Saprotat?

90 Ievērojiet, tas sākas no **dabiskā** cilvēka. No... Mo... Jāzeps, **dabiskais** cilvēks, Jāzeps, kas viņš bija? Galdnieks. Tad priesteris, kas bija viņš, saprotat? Kalpotājs Tā Kunga namā, Caharija. Un no tā pie Simeona, pravieša un pravietes. Saprotat? ...?... “Taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu.” Āmen. Vai tad jūs to neredzat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Nevainojami. Seši uzvarētāji. Visi pārējie no viņiem, viņi pienesa savus upurus un visu ko tādu, bet šie bija Izredzētie. Viņi uzvarēja.

91 Paskatieties, katrā draudzes periodā. Viņi uzvarēja, kad viņi, katrs dēls no katra draudzes perioda, uzvarēja tā perioda kārdinājumu. Man šeit ir Rakstu vietas. Es nedomāju, ka mums ir pietiekami daudz laika, lai to izdarītu, taču mēs zinām ikvienu no šiem draudzes periodiem. Tāpat tagad. Tas ir tieši kā kāds, kas ir...

92 Saprotiet, kā es pateicu sākumā, tu piedzimsti jau sakauts. Un tā piedzimšana nekādi nevar atvest tevi pie Dzīvības, jo tu piedzimsti uzvarēts. Un tu esi sakautā pasaulē starp sakautiem cilvēkiem, starp sakautām ticības mācībām, sakautām konfesijām. Kaut kādā veidā tev ir jānonāk līdz uzvarai.

93 Tieši kā ūdens lilija. Un tas.. Lilija, manuprāt, ir viens no visskaistākajiem ziediem. Man ļoti patīk tās lielās kalla lilijas un ūdensrozes. Manuprāt, teju vai nav nekā tik skaista kā liela ūdensroze, to sauc par ūdens liliju. Cik tā ir apbrīnojama! Nu, bet no kurienes tā iznāca? Tā ir neliela sēkliņa, kas atrodas duļķaina, dubļaina dīķa dibenā. Un tā mazā sēkliņa, kaut arī tas viss apbrīnojams, kas

viņā atmirdzēs, jau tobrīd atrodas viņā, kad tā ir tajos dubļos. Un viņai dienu no dienas ir jāpūlas, zinot, ka tur kaut kas ir. Tā ir melna. Tā ir dubļaina. Tā ir netīra. Tā ir gluma. Tajos dubļos, kuros tā dzīvo, tomēr tā izlauž sev ceļu cauri tiem dubļiem, dūņām un ūdenim, un sastāvējušām vietām, līdz tā izbāž savu galviņu gaismā virs tā visa un izpauž to, kas visu laiku viņā bija apslēpts.

94 Es domāju, ka tas ir uzvarētājs, kas reiz bija grēkā, reiz darīja nepareizas lietas, viņš vairs par to neuztraucas. Reiz darīja nepareizas lietas, bet tad, nu, kāpēc atkal būtu jāskatās atpakaļ tajā dīķī? Saprotat? Redz, jums vajag...

95 Dievs caur Savu izredzētību, saprotiet, ir to sēkliņu atdzīvinājis, un tā spraucas uz augšu, saprotiet, nākdama pie gaismas. Un lūk, tā visa augšpusē viņa ir uzvarējusi. Saprotat? Viņa neizpauž sevi *tur* lejā. Lai sevi izpaustu, viņa tiecas uz augšu.

Tā arī jūs savā...savā grēkā un ārlaulībā, un tajā visā, kur jūs dzīvojāt. Jums nebija nekādas izpausmes. Taču tur bija sēkla. Un tai sanāca izlauzties un ieiet Gaismā. Un tagad jūs esat Jēzus Kristus Klātbūtnē, Dēla Gaismā. Tas darīja redzamu to, kas tu patiesībā biji sākumā. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tu ieraudzīji to Gaismu. Tu uzplauki. Tu atvēri savu sirdi, un tagad tu esi lilija.

96 Vai atceraties manu svētrunu par liliju? Cienījamā Lilija, kā viņa nopūlas. “Un kaut arī viņa nevērpj. Bet pat Sālamans visa savā godībā nebija tā apģērbts, kā viena no tām.” Tā...tā...tā...tā...tā... Paskatieties uz to. Tā ir gatava, lai... Tā neko nepaņem priekš sevis. Lilija par sevi vispār nerūpējas. Ko tā dara? Tā...tā atdod savu skaistumu, savu dzīvi, lai citi redzētu. Tās dzīve ir izpaudusies, lai citi varētu ieraudzīt to godību, kas ir viņā, kas bija viņā vēl tajos dubļos. Tagad viņa ir augšpusē.

Tas ir tas uzvarētājs. Viņš uzvar dubļus. Viņš uzvar šīs pasaules lietas. Un tagad viņš atdod visu sevi. Ikviens var uz viņu paskatīties. Viņa dzīve, neviens tai nevar piekasīties. Saprotat? Viņš ir īsts uzvarētājs. Jūs par viņu neko sliktu vairs nevarat pateikt. Sacīs: “Bet viņš iznāca no dubļiem.” Bet tagad viņš vairs nav dubļos. Viņš ir tam visam virspusē. Āmen. Jūs nevarat norādīt uz to, kas viņš bija agrāk. Kas viņš ir tagad? Viņš ir virspusē.

97 Tad atlido bitīte un saka: “Kāda brīnišķīga smarža. Laikam es paņēmu to, kas man pienākas.”

98 Viņa vienkārši atver savu sirdi: “Nāc tik šurp. Labi.” Visi ņem no viņa. Saprotat? Viņš...viņš ir īsts gans. Viņš izpauž Dieva Godību. Bet paskatieties, no kurienes viņš atnāca. Viņam bija jāuzvar, lai to izdarītu.

99 Reiz viņš vai viņa bija jauni un pievilcīgi, skaisti. Viņiem bija jāiziet cauri daudziem kārdinājumiem, taču viņi tos uzvarēja. Saprotat? Viņi uzvarēja. Tagad savās dzīvēs viņi pauž īstenu Kristus skaistumu. Ievērojiet, izpaužas, cauri dubļiem.

100 Jēzus parādīja mums piemēru, kā to izdarīt. Un tā, mēs gribam zināt, kā uzvarēt. Jēzus pateica mums, kā to izdarīt. Saprotat? Pazemība! Viņš apjozās, paņēma divieli un nomazgāja mācekļiem kājas, un noslaucīja tās. Pats Debesu Dievs pazemoja Sevi!

101 Mums negribas būt pazemotiem. Lūk, kāpēc sievietes negrib, lai augtu viņu mati, saprotiet, kāpēc viņas negrib ģērbties tā, kā ir jāģērbjas lēdijām. Tāpat kā negrib vīrieši, saprotiet, tas ir tas pats. Viņi negrib. Tas...tas viņus pazemo.

Taču Jēzus pazemojās pastāvīgi! Paskatieties, kas Viņš bija. Diženums! Es kaut ko pateikšu. Diženums sevi pazemo. Diženais pazemojas. Diženība!

102 Man ir bijis tas gods būt, tikties ar lieliem cilvēkiem. Bet tie puīši, kam ir kāda drēbju kārtā un kabatā grab piecdesmit centi, tāds puisis domā, ka viņš ir kaut kas, kaut arī viņš ir nekas. Taču es esmu bijis līdzās lieliem cilvēkiem, patiešām lieliem cilvēkiem, ar noskrandušām piedurknēm un aprocēm. Viņi veicina tevi domāt, ka tu esi kas ievērojams. Saprotat?

Diženums ir pazemība. Neaizmirstiet to, Draudze. Diženums tiek izpausts pazemībā, nevis tajā, cik skaisti tu vari...

Nu, es nedomāju netīrs. Es...es domāju pazemīgs garā. Saprotat? Es negribu pateikt, ka vienkārši iet...iet ārā un vispār nemazgāties, un būt netīram. Tas...tas jums ir jādara. Jūs to zināt. Saprotat?

Bet es runāju par pazemību, īstenu pazemību, nevis kaut ko iedomātu. Kaut ko, kas ir...kas ir īsta pazemība.

103 Jēzus pateica mums, kā to izdarīt. Viņš uzvarēja. Nozīmē... *Uzvarēt* nozīmē "izturēt pārbaudījumu", tieši tā, kā izturēja visi senlaiku svētie; kā izturēja Jēzus: Viņš izturēja pārbaudījumu visu Savu ienaidnieku vidū. Viņš izturēja visu, ar ko Viņš tika pārbaudīts. Slimības priekšā un būdams Mesija, Viņš tos dziedināja. Nāves priekšā, Viņš tos atdzīvināja. Golgātas, Pats Savas nāves priekšā, Viņš uzvarēja to, kad Viņš pakļāvās. Kā? Ar Vārdu. Sacīja: "Nopostiet šo templi, bet Es uzcelšu to trīs dienās." Tā sacīja Vārds. Saprotat? Un nāves klātbūtnē Viņš to uzvarēja. Viņš uzvarēja nāvi. Elles klātbūtnē Viņš uzvarēja elli un uzveica elli. Jā. Kapa klātbūtnē Viņš uzvarēja kapu. Kā? Visu ar Vārdu un pazemību. Ak vai! Lūk, kur ir īsts Cilvēks. Lūk, kur ir Tas, kas ir jūsu piemērs. Saprotat? Viņš uzvarēja visu, uzveica to.

104 Paskatieties. Kārdināšana bija Viņam. Vai jūs to zinājāt? Bībele saka: "Viņš tika kārdināts it visā, kā arī mēs, tomēr bez grēka." Viņš tika kārdināts ar...ar dzeršanu. Viņš tika kārdināts ar sievietēm. Viņš tika kārdināts ar visu, ar ko vien var kārdināt. Viņš tika kārdināts ar visu, ar ko mēs tiekam kārdināti. Viņš bija Cilvēks, un tomēr jūs nevarētu Viņam neko aizrādīt. Tieši tā.

105 Uzvarēt nozīmē "atpazīt velnu ikvienā viņa viltībā". Daudzi cilvēki saka: "Nekāda velna nav. Tā ir tikai doma." Neticiet tam. Ir reāls velns. Viņš ir tikpat reāls kā tu vai kāds cits cilvēks. Velns ir reāls, un tev ir jāatpazīst, ka viņš ir reāls. Tev ir jāzina, ka tas ir velns. Turklāt, tajā pašā laikā, kad tu...tu viņu atpazīsti un zini, ka tas ir velns un ka viņš ir pret tevi, tad, lai uzvarētu, tev ir jāatpazīst, ka Dievs tevī ir lielāks un varenāks nekā velns; ka Tas, kurš ir tevī, ir jau viņu uzvarējis. Un caur Viņa žēlastību tu viņam vispār neesi pa zobam. Āmen! Lūk, kur ir īsta uzvarēšana; kad tu atpazīsti.

106 Tu atskaties, saki: "Es daru *to* un es daru *šito*," tādā gadījumā, ak, tu...tu...tu esi sakauts.

"Bet vairs nav nekāda nosodījuma tiem, kuri ir Kristū, kas vairs nedzīvo pēc miesas, bet pēc Gara." Tad tu aptver, ka tu esi uzvarējis.

Un tu zini, ka tas ir velns. Tu nevari pateikt: "Man ir slimība, bet es...es...es...es neticu, ka tā ir slimība." O-o, jā, tā ir slimība. Tev ir vēzis, bet tu: "Es neticu, ka tas ir vēzis." Tas ir vēzis. Tas ir vēzis.

Taču atcerieties: "Lielāks ir Tas, kas ir jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē." Tev ir jāapzinās, ka tas Svētais Gars, kas ir tevī, to jau ir uzvarējis. Un Viņš ir tevī, un tu vari uzvarēt ar Viņu. Tas ir patiešām saprātīgi, tas ir precīzi tā, kā ir pateikts Rakstos. Uzvarēšana!

Man ir jāpasteidzas. Es jau esmu runājis četrdesmit piecas minūtes. Es patiešām jau esmu pārtērējis laiku.

107 Ievērojiet, uzvarēt! Tas Dievs, kas ir tevī, ir lielāks nekā tas, kas ir viņā. Šis pasaules dievs nav tik liels kā Debesu Dievs, Kurš ir tevī, tāpat kā tumsa nevar nostāvēt gaismas klātbūtnē.

108 Lūk, tumsa nevar nostāvēt gaismas klātbūtnē. Nav svarīgi, cik ir tumšs, gaisma to aizdzīs. Tā nevar nostāvēt. Slava! Paņemiet tik daudz tumsas, cik vien gribat, un pamēģiniet kaut reizi nostāvēt pretim gaismai, un paskatīsimies, kas sanāks.

Lūk, Tas, kas ir tevī, ir Gaisma. Bet tas, kas ir pasaulē, ir tumsa. Un tā, ir pierādīts, ka Gaisma uzvar tumsu, un tas cilvēks, kas ir Kristū un zina, ka viņš ir uzvarējis šīs pasaules lietas. Āmen. Tevi ar to vairs nekas nesaista. Tu esi brīvs. “Staigājam Gaismā, kā Viņš ir Gaismā, un Jēzus Kristus Asinis attīra mūs no visa grēka, un mums ir sadraudzība vienam ar otru.” Te nu tas ir.

109 “Viņš, kas ir jūsos, ir lielāks nekā tas, kas ir pasaulē.” Un tā, ja tu atskaties atpakaļ un tas tevi nosoda, tad tu vēl esi pasaulē. Taču, ja tu dzīvo virs tā, tad Viņš, kas ir tevī, ir izvedis tevi virs tumsas.

Kā lilija, viņa ir virs dubļu tumsas. Viņa ir virs duļķaino ūdeņu tumsas. Viņa ir gaismā, atspoguļodama to skaistumu, kas bija tajā ielikts, pirms viņa atstāja tos dubļus. Āmen.

110 Nu, es...es jutos kā gaviļējošais kristietis. Tas, ko Dievs bija ielicis tur jau sākumā, tas izlauza sev ceļu, uzvarēja. Tas uzvarēja. Tas uzvarēja čaulu. Tas uzvarēja dubļus. Tas uzvarēja ūdeņus. Tas uzvarēja visu un bija uzvarētājs, un atspoguļoja Dieva skaistumu un Godību.

111 Tieši tā dara katrs ticīgais. Tieši tā izdarīja Noa. Tieši tā izdarīja Lats. Tāds ir tas ceļš. Paskatieties, kādā jucekļī viņš atradās. Tieši tā izdarīja Mozus. Tieši tā izdarīja Jozua. Tieši tā izdarīja Daniēls. Tieši tā izdarīja Sadrahs, Mesahs. Tieši tā izdarīja Jānis Kristītājs; Caharija, Elizabete. Tieši tā izdarīja Simeons, tā izdarīja Anna, ikviens no viņiem. Viņi uzvarēja tos dubļus, kuros viņi bija un kas tos ieskāva. Izbāza savas galvas virs tā visa un izstaroja Dieva Godību. Lūk, ko dara īstens kristietis.

112 Atcerieties, Jēzus parādīja viņai, kā tas tiek izdarīts. Četrdesmit kārdināšanas dienas, Viņš tika kārdināts vairāk nekā jebkurš cilvēks varētu tikt kārdināts, Jēzus Kristus kārdināšanā. Skatieties. Viņš parādīja mums, kā tas tiek darīts.

Un tā, es beigšu, vēl tikai pāris minūtes.

113 Paskatieties, Viņš parādīja mums, kā tas ir jādara. Kā Viņš to izdarīja? Ar Vārdu. Lūk, kā Viņš to izdarīja, jo Viņš bija Vārds. Un Jēzus sacīja: “Ja paliksiet Manī un Mani Vārdi jūsos,” tas atkal norāda uz Vārdu, apsoliņuma Vārdu. Kāds ir apsoliņuma Vārds katram kristietim? “Lielāks ir Tas, kas ir jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē.” Tad kā es uzvaru? Nevis es, bet Vārds, kas ir manī. Vārds ir Dievs. Tad es uzvaru šīs pasaules lietas, jo tas ir Vārds manī. “Ja paliksiet Manī, Mani Vārdi jūsos, tad vienkārši prasiet, ko vien vēlaties.” Vienkārši turpiniet lauzties uz augšu. Jūs noteikti iziesiet augšpusē, nav nekādu šaubu. Saprotat? Jums ir jāaiziet līdz augšai.

114 Viņa četrdesmit kārdināšanas dienu laikā Viņš uzvarēja ar Dieva Vārdu. Es te gribu kaut ko izteikt, tikai pāris minūtes. Tās kārdināšanas laikā sātans īstenoja pret Viņu trīs galvenos uzbrukumus. Skatieties. Tas vienmēr ir tajos trijniekos. Neaizmirstiet to. Saprotat? Viņš īstenoja trīs galvenos uzbrukumus, no visaugstākā līdz viszemākajam. Viņš mēģināja, kā vien spēja, lai Viņu pārvarētu. Taču Viņš bija Vārds. Āmen! Ko izmantoja Viņš? Pats Sevi, Vārdu. Trīs galvenie sātana uzbrukumi jeb triecieni Viņam, taču Viņš nostājās pret tiem ar Vārdu. Katru uzbrukumu, Viņš spēja izdarīt to ar Vārdu. Pavērojiet to, no visaugstākā līdz viszemākajam.

115 Pirmā lieta, uz ko viņš vērsa savu uzbrukumu, bija izmantot Viņa vareno spēku. Bet Viņš pats zināja, ka Viņš ir Vārds. Viņš zināja Savu pozīciju. Vai ticat, ka Viņš zināja? **[Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.]** “Es esmu cilvēka Dēls.” Viņš zināja Savu pozīciju. Bet sātans pienāca un gribēja, lai Viņš izmanto Savu spēku Savā labā; lai Viņš Sevi pabaro, gribēja, lai Viņš sevi pabaro. Viņš bija izsalcis. Ja cilvēks ir izsalcis, viņš ir gatavs teju vai uz visu. Viņš zags, laupīs, ubagos, aizņemsies, jebko. Saprotat? Viņam bija tā ēstgriba. Un sātans izmantoja savu pirmo vareno uzbrukumu Viņam, lai Viņš paņemtu to vareno spēku, kas Viņam bija dots, lai ar to uzvarētu, un izmantotu to priekš Sevis. Viņš neizmantoja to priekš Sevis. Nē. Viņš izmantoja to priekš citiem. Tā tas ir. Viņš lietoja to priekš citiem, nevis Sev. Tas nebija priekš Viņa. Kaut arī Viņš būtu varējis to izdarīt. Viņš noteikti būtu varējis to izdarīt.

116 Vai redzat, kā velns pienāk? Velns grib, lai tu ņem viņu vērā. Bet Viņš ņēma vērā tikai to, ko darīt sacīja Tēvs. Tā tas ir.

Viņš sacīja: “Nu,” sātans sacīja, “Ir rakstīts, ka Viņš pavēlēs eņģeļiem...”

117 Viņš sacīja: “Jā, bet ir arī rakstīts...” Saprotat? Te nu tas ir. Viņš zināja, kas Viņš ir. Sātans izdarīja...

Tā Doma ieiet dziļāk par to, kas ir uzrakstīts. Saprotat? Tā ir iedvesma. Būtība ir Tam iekšienē, saprotiet, lūk, kas Tas patiesībā ir.

118 Kaut arī Viņš būtu varējis to izdarīt, Viņš to nedarīja. Un Viņš...Viņš nekad neņēma vērā sātana priekšlikumus.

Lūk, tā ir viena laba lieta. Redziet, reizēm sātans var tevi paņemt, bet tu domā, ka tu dari Dieva gribu, un viņš var tev izteikt priekšlikumu, un tu uz tā uzķersies. Tieši tā. Protams, ka viņš var.

119 Lūk, paņemsim kā piemēru mūsu māsas. Viņas ir skaistas. Bet viņš var ievest tādā stāvoklī, ka tad, kad jūs ļaujat saviem matiem augt, jūs aptverat, ka tie jums tā piestāv, bet negaidīti tev atnāks tāda kā augstprātības sajūta, ka tu esi pārāka par kādu citu. Daži no jums, vīrieši, jūs saprotat, ko es gribu pateikt. Saprotiet, un viņš var paņemt un to pašu piedāvāt arī jums. Tā tas ir. Saprotat? Jums tas ir jāuzvar.

Vienkārši atcerieties, jūs dzīvojat Dievam. Jums ir viens mērķis, un tas ir Jēzus Kristus. Ārpus tā nekas cits neskaitās. Tas ir Viņš. Tad, otrkārt, savai ģimenei. Tad, treškārt, priekš sevis. Taču, pirmkārt, Dievam; nākošais, savai ģimenei; un nākošais, sev. Tu esi trešajā vietā, tā ir pēdējā. Nolieciet sevi kā pēdējo; tā izdarīja Viņš.

120 Paskatieties, ko Viņš būtu varējis izdarīt. Sacīja: “Es varēju pasaukt Savu Tēvu, pateikt Viņam, Viņš uzreiz atsūtītu Man divpadsmit eņģeļu leģionus.” Bet jebkurš no tiem varētu iznīcināt pasauli. Sacīja: “Ja Mana Valstība būtu no šīs pasaules, tad Mani padotie cīnītos. Bet Mana Valstība ir no Augšas.” Lūk, lūdzu. Saprotat? Viņš būtu varējis to izdarīt, bet Viņš neizdarīja. Saprotat? Kaut arī Viņš būtu varējis to izdarīt. Viņš nekad neņēma vērā sātana priekšlikumus.

121 Lūk, jūs esat dzirdējuši, ka cilvēki saka: “Ja...ja tu tici, ka ir...ir tāds Dievišķais dziedinātājs... Ja tu esi dievišķais dziedinātājs... Ej un atved savu dievišķo dziedinātāju. Man šeit ir slimnieks. Es gribu paskatīties, kā viņš to dziedinās.” Vai redzat to pašu velnu? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Viņš cenšas izdarīt tev priekšlikumu. Viņš cenšas panākt, lai tu klausītos viņu, nevis Dievu. Taču īstens, paties Dieva kalps klausīsies un skatīsies, ko, pirmkārt, pateiks Tēvs. Saprotat?

122 Kā tas Stedskleva mazulis, kad viņi atsūtīja šurp... Un Stedskleva kundze sacīja: “Brāli Branham, es zvanu no Vācijas.” Un tur bija Amerikas armija, un viena no tās reaktīvajām lidmašīnām bija šeit uz lauka, varēja aizvest mani uz Vāciju un atpakaļ vienā dienā. Viņš bija kapelāns. Un tas bērniņš gulēja miris. Un tā nabaga māte kļiedza, viņa sacīja: “Paklausieties!” Sacīja: “Es zinu. Es stāvēju tieši tur un redzēju, kā tā sieviete turēja savās rokās to mirušo bērniņu, kurš bija miris tajā rītā. Es redzēju, kā brālis Branhams iznāca tur un uzlika rokas uz tā mirušā mazuļa, un tas atdzīvojās.” Sacīja: “Šis ir mans mazulis, brāli Branham.” Viņu ģimenē vēl nebija bijis nāves. Saprotat? Un vienrīt tas mazulis saslima un tai pēcpusdienā nomira.

Lūk, viņi visi tur stāvēja apkārt un pravietoja, un visu ko tādu: “Tas bērniņš augšāmcelsies,” un visu ko tādu.

123 Es sacīju: “Nu, tas ir patiešām jauki, māsa Stedskleva, taču atļaujiet man ieraudzīt, ko pateiks Tēvs.”

Un es devos uz mežiem. Un es lūdzos. Atgriezios atpakaļ; viņa bija zvanījusi divas vai trīs reizes, pirms es atgriezios nākamajā rītā. Nekā.

Ārsts pateica: “Labi,” sacīja, “ja jau tā, ja jums, kundze, ir tāda ticība, tad mēs atstāsim bērniņu slimnīcā. Lai viņš tur guļ. Jūs paliekat šeit ar viņu. Viss kārtībā.”

Brālis Stedsklevs devās uz armiju un satikās ar majoru. Viņi sacīja: “Protams. Mēs aizlidosim ar viņu turp un atvedīsim viņu atpakaļ.”

124 Un tur stāvēja un gaidīja lidmašīna, lai paņemtu mani tajā rītā un tajā pašā vakarā nogādātu mani Vācijā, uz Heidelbergu, Vācijā, lai augšāmceltu to mazuli. Es sacīju: “Protams, Dievs var to izdarīt, bet paskatīsimies, kāda ir Viņa griba.”

125 Pēc tam es aizgāju un lūdzos visu nakti. Nekas nenotika. Atgriezios atpakaļ nākošajā rītā; nekas nenotika. Un es tikko kā iegāju istabā. Tieši tajā brīdī es paskatījos turp, un tur stāvēja tā Gaisma, tā atradās durvīs. Sacīja: “Neliec tam virsū savu roku. Neaizliedz tam. Tā ir Dieva roka.”

126 Es sazinājos ar viņu pa telefonu. Es sacīju: “Māsa Stedskleva, apglabājiet savu bērniņu. Tā ir Tā Kunga roka. Tā ir Dieva griba. Kaut kad vēlāk kaut kas būtu noticis ar šo mazuli. Atlaidiet viņu tieši tad, kad Dievs zina, kur tas ir. Tagad varat pie tā iet. Ja viņš dzīvos, tu nedzīvosi. Atstājiet visu tā, kā tas ir.”

127 Tas lieliskais luterāņu sludinātājs Vācijā uzrakstīja vēstuli un sacīja: “Cik augstu es vērtēju šo brāli Branhamu, kas gaidīja šo pilnīgi skaidro lēmumu no Dieva, pirms viņš kaut ko pateica.”

Tas ir tas. Turieties pie Dieva lēmuma. Nav svarīgi, ko saka citi, lai kas arī tas nebūtu, vispār neskaties uz sātana priekšlikumiem.

128 Ja sātans saka: “Nu, ūdens kristība Tēva, Dēla vārdā...” Ja tas, ja vien viņš piedāvā, ej no tā prom. Dievs sacīja citādāk. Ja viņš saka: “Tu esi labs cilvēks, tev nevajag... Tu esi laba sieviete, tev nevajag...” Nepieņemiet nekādus priekšlikumus. Ja Vārds saka kaut ko citu, tad stāviet ar Vārdu, lai kas tas arī nebūtu. Lūk, kādu piemēru mums deva Jēzus, un šis ir tas galvenais uzbrukums, saprotiet, ar kādu tas Viņam uzbruka.

129 Pēc tam, otrais uzbrukums. Es pasteigšos. Vienkārši šķiet, ka laiks paskrien tik ātri. Nākamais spēcīgais uzbrukums, ar kādu tas Viņam uzbruka, bija likt Viņam padīžoties.

Un cik ļoti tas sakauj Dieva kalpus, šī ārējā izrādīšanās, parādīt, ka tu vari izdarīt. “Slava Dievam! Aleluja! Es esmu atbrīvotājs! Es esmu *tāds*.” Saprotat? Saprotat?

130 “Uzkāp šeit uz tempļa jumta un meties šeit lejā.” Viņš kārdināja Viņu to izdarīt. Lūk, atcerieties, Viņš tika kārdināts to izdarīt, spēcīgi. Sacīja: “Nu, ja Tu gribi būt kaut kas šo cilvēku acīs, uzkāp šeit uz šī tempļa un noliec lejā.” Saprotat? “Es iedošu Tev priekš tā Rakstu vietu, jo ir rakstīts: 'Saviem eņģeļiem par Tevi pavēlēs, uz rokām Tevi nesīs. Lai Tu Savu kāju pie akmens nepiedauzītu.’” Lai liktu Viņam izrādīties, parādīt Savu autoritāti.

131 Neviens īstens Dieva kalps tā nekad nedara. Ja redzat cilvēku ar izrieztām krūtīm, kas dižojas, un visu ko tādu, tad vienkārši atcerieties, ka tur kaut kas nav kārtībā. Nē. Dievs to negrib. Jēzus parādīja piemēru. Viņš būtu varējis to izdarīt. Viņš neapšaubāmi būtu varējis to izdarīt, bet Viņš to nedarīja. Neviens Dieva kalps sevi neizrāda, mēģinot paņemt Dieva spēku un parādot, ka viņš ir augstāks par kādu citu.

132 Vai atceraties, kad tā izdarīja Mozus? Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Dievs iedeva viņam spēku darīt visu, ko vien viņš sagribēs; padarīja viņu par pravieti. Viņš pienāca pie tās Klints un iesita pa to Klinti otru reizi. Tas bija pret Dieva gribu.

Dievs sacīja: “Runā uz to Klinti. Vairs to nesit. Tu šādi sabojāsi visu...visus prototipus. Tai Klintij ir jātiek sistai tikai vienu reizi.” Bet, kad viņš to izdarīja, tas parādīja, ka Vārds it kā nav pietiekami stiprs; ka ar To it kā nepietiek. Jā. Tieši Vārds bija tas, kas bija vajadzīgs. Tā Klints bija Vārds. Saprotat?

133 Viņš, pirmo reizi viņš iesita tai Klintij, un iznāca ūdeņi. Un pēc tam viņi atkal izslāpa. Viņš sacīja: “Lūk, atgriezies un runā tai Klintij.” Tai bija iesists tikai vienu reizi. Saprotat?

Mozus šādi apliecināja “Vārda nepietiekamību”. “Vārds bija nepareizs; Tam atkal ir jātiek sistam.”

134 Tāpēc Mozus aizgāja uz turieni un, lūk, šādi iesita pa Klinti; viņš sacīja: “Iznāc!” Tas neiznāca, tāpēc viņš atkal iesita un sacīja: “Iznāc! Es pavēlu tev iznākt.” Un ūdens parādījās.

135 Dievs sacīja: “Atnāc šurp. Nāc šurp. Tu pagodināji sevi. Tu paņēmi Manu spēku; tā vietā, lai padarītu svētu Mani, tu padarīji svētu sevi. Un tā, tu neieiesi tai zemē. Paskaties, ieraugi, kā tā izskatās, taču šeit, tu paliksi tieši šeit.” Ak vai! Nekad nav bijis neviena līdzīga Mozum, jūs zināt. Nē, nē.

136 Kad viņš pienāca pie Jēzus ar to dižošanas, viņš sacīja: “Uzkāp šeit augšā uz tempļa un nolēc.”

137 Viņš sacīja: “Ir rakstīts,” āmen, “nekārdini To Kungu tavu Dievu.” Saprotat? Viņš stājās viņam pretī ar Vārdu šajā un katrā galvenajā uzbrukumā.

138 Neviens patiess kalps nekad nemēģina padīžoties ar...ar Dieva spēku. Kad viņš to dara, viņš uzreiz zaudē.

139 Trešais lielais uzbrukums, sātans piedāvāja atdot Viņam savu valstību.” Viņš piedāvāja. Sātans sacīja: “Vai redzi šīs pasaules valstības? Tās ir manas. Es daru ar tām, ko vien vēlos. Es atdošu tās Tev.”

Taču jūs atceraties, viņš gribēja likt Viņam tās pieņemt bez krusta. Ja Viņš tā būtu izdarījis, mēs būtu zuduši. Viņš būtu varējis dabūt to valstību. Bet Viņam ir jāseko...Viņam ir jāatgriežas. Viņš tika kārdināts, lai izdarītu to tagad. Nāve, tas ir smagi. Viņš tika kārdināts saņemt Savu brīvību un būt par zemes Kēniņu, bet bez krusta. Taču, ja Viņš to būtu pieņēmis, Viņa pavalstnieki nomirtu. Sātans ar prieku noslēgtu ar Viņu šo darījumu. Taču Viņš sacīja: “Atej no Manis, sātān.” Viņš to neizdarīja.

140 Viņš atnāca un cieta, un izvēlējās grūto, nelīdzeno ceļu. Viņš izvēlējās vajāšanas ceļu. Viņš izvēlējās nāves ceļu.

Vai šajā rītā mēs gribam izdarīt, izvēlēties to pašu ceļu, kuru izvēlējās Viņš? Vai mēs gribam nomirt? Vai mēs gribam atdoties Dievam, zaudēt visu pasauli un visas tās lietas, lai kalpotu Viņam? Saprotat?

141 Lūk, Viņš to neizdarīja. Sātans labprātīgi to deva Viņam. Bet Viņš to nepieņēma. Kaut arī Jēzus tika kārdināts, Viņš uzvarēja mūsu dēļ. Viņš...Viņš izturēja visus kārdinājumus manis un tevis dēļ. Saprotat? Viņš būtu varējis pieņemt to tieši tur. Bet kāpēc gan Viņš izvēlējās citu ceļu? Lai mēs varētu atnākt, būt ar Viņu. Un, ja Viņš samaksāja tādu cenu, tad cik aprobežoti mēs būtu, ja mēs to nepieņemtu. Turklāt atcerieties, šeit tik un tā nekā nav.

142 Ja jūs dzīvotu simts gadus, kādas tad būtu beigas? Nenormālība, zudis saprāts, pilnīgi nevarīgs un vecs, un trīcošs. Tieši tur jūs dodaties, un tādas ir tā visa beigas. Atnāc tagad, uzvari to visu. Kā tas tiek darīts? Ar Vārdu. Ko saka Vārds, to tu dari. Staigā pazemībā. Dzīvo Jēzus priekšā.

143 Viņš izcieta to visu tevis un manis dēļ. Viņš ir mūsu piemērs, kā uzvarēt mūsu ļauno paaudzi, kā Viņš uzvarēja tajā ļaunajā paaudzē.

144 Atcerieties, kad Viņš atnāca uz zemi, tur bija tieši tik daudz neticības vai vairāk, kā jebkurā laikā. Tas Viņu it nemaz neuztrauca. Kad viņi sauca Viņu par velnu, nevis par Dievu, kad viņi saukāja Viņu visos iespējamajos vārdos, tas Viņu it nemaz neuztrauca. Viņam bija viens mērķis: “Ņemt vērā Tēvu. Piepildīt Vārdu.” Vārds ir Dievs. Viņam bija viens mērķis.

145 Reizēm mēs tiekam kārdināti atgriezties atpakaļ. Daudzi no jums tiek kārdināti atgriezties atpakaļ uz to konfesiju, iet atpakaļ un atsākt, jo visa pasaule saka: “Kā dai konfesijai tu piederi? Kā dai baznīcai tu esi pievienojies?” Mēs tiekam kārdināti to izdarīt; tas notiek ar mums visiem. Mūsu māsas tiek kārdinātas atgriezties atpakaļ, atgriezties un pievienoties kādai no tām pārējām baznīcām, kādai no Asamblejām vai “Dieva draudzēm”, vai kādam no tiem; joprojām skaitīties par pentakostiem, atļaut apgriezt savus matu un ģērbties, kā vien tev sagribēsies. Saprotat? Jūs tiekat kārdināti tā rīkoties, atgriezties atpakaļ un būt populāram tajā ļaunajā paaudzē, ar kuru kopā mēs dzīvojam.

Bet tāds ir galvenais grēks mūsu dienās. Tas ir galvenais grēks starp mūsu ļaudīm, pasaulīgums, kāds saskaņā ar Bībeli bija Lāodi...Lāodikejas Periods. Viņa ir pasaulīga, “bagāta, netrūkst nenieka; nezina, ka viņa ir kaila, nožēlojama, nelaimīga un akla”. Lūk, kāds ir mūsu laika grēks. Kad tu dzirdi, kā Dieva Vārds sauc pret to, tad tu izvēlies to citu ceļu, tu esi nepopulārs šajā pasaulē. Tu tiek kārdināts atgriezties atpakaļ.

146 Es zinu. Jūs joprojām man to sakāt. Es zinu, ka jūs sakāt: “Visu laiku.” Es zinu, ka jums ir apnicis, ka es runāju vienu un to pašu par šīm lietām. Arī man ir apnicis redzēt, ka jūs to darāt, tā tas ir, to grēku, par kuru es jums cenšos izstāstīt. Sakāt: “Ko tu visu laiku runā par to?” Tad beidziet to darīt. Es cenšos izglābt jūsu dzīvību, ar Vārda palīdzību. Arī man ir apnicis. Tāpēc vienkārši savediet sevi kārtībā. Tas ir grēks, tā nevajag darīt. Tieši tā.

147 Mums tās lietas ir jāuzvar. Mēs noteikti tiksim ar to kārdināti, ar pasauli. “Ja jūs mīlat pasauli, šīs pasaules lietas, tad Dieva mīlestības nav jūsos,” sacīja Jēzus.

148 Un tā, mēs tūlīt beigsim un pateiksim sekojošo. Uzvarētājam ir balva.

149 Atļaujiet man šeit jums kaut ko izlasīt. Atšķiriet savas Bībeles. Atgriezīsimies pie Atklāsmes grāmatas trešās, otrās nodaļas. Tagad paskatieties šurp, visas tās lietas, par kurām es runāju, par uzvarēšanu. Un tā, vienkārši paverieties uz sevi un paskatieties. Pārbaudiet sevi garīgajā spogulī, paskatieties, vai jūs esat uzvarējuši.

150 Un tā, pirmais vēstījums Efezas eņģelim, es gribu, lai jūs ieklausāties tajā, ko Viņš pateica. Un Atklāsmes grāmatas 2. nodaļa, 7. pants. Tas ir tam draudzes periodam, kad Viņš pateica viņiem visu, ko tie bija izdarījuši, “atstājuši savu pirmo mīlestību”. 7. pants:

Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm: tam (cilvēks, nevis draudze)... Tam, kas uzvar...uzvar; Es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē.

Redzat? Uzvarētāji Efezā.

151 Lūk, nākošā bija Smirna. Un tā, uzvarētāji tajā, mēs tajā ieklausīsimies. Un tā, 11. pants.

Kam...kam ir ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm. To, kas uzvar, neievainos otrā nāve.

Redzat? Viņi to uzvarēja.

152 Un tā, tagad paskatieties uz Pergamu, mēs ieraudzīsim, ko iegūst uzvarētājs šajā. Izlasīsim

17. pantu, Pergamas draudzei.

Kam ir ausis...

Tas, tas ir indivīds, nevis visa grupa. Tas indivīds, tā ir Līgava, kas iznāk, saprotiet, tā Draudze.

Lai tas, kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm. Tam, kas uzvar, Es došu no apslēptās mannas, Es viņam došu baltu akmeni, un uz akmens būs jauns vārds rakstīts, ko neviens nezina, kā vien tas, kas to dabū.

Tas ir tā draudzes perioda uzvarētājam.

153 Un tā, nākošā ir Tiatīra. Paskatīsimies, ko dabūja uzvarētājs tajā laikā. Paņemsim 26. pantu.

Un tam, kas uzvar, kas dara Manus darbus līdz galam, Es došu varu pār tautām. (Tā tas ir.)

Un...viņš tās ganīs ar dzelzs zizli; un kā māla traukus sadauza; kā arī Es esmu saņēmis varu no Mana Tēva.

Redziet, “ar Viņu Viņa tronī”. Kristus valdīs pār tautām ar dzelzs zizli. Un šeit ir tā Draudze, kas uzvar, “sēdēdama tur kopā ar Viņu, lai daudzītu tautas ar dzelzs zizli.”

154 Un tā, paņemsim Sardu draudzi. Lūk, 3. nodaļas 5. pants.

Kas uzvar, tas būs ģērbts baltās drēbēs, un Es viņa vārdu neizdzēsīšu no dzīvības grāmatas, viņa vārdu es apliecināšu Mana Tēva un Viņa eņģeļu priekšā.

Tas ir uzvarētājam Sardās.

155 Un tā, tagad paņemsim 12. pantu. Lūk, tas ir Filadelfijas draudzei, 12. pants.

To, kas uzvar, Es darīšu par balstu sava Dieva templī, un viņš no tā nekad neaizies, un Es rakstīšu uz viņa Manu Vārdu, Mana Dieva Vārdu, arī Mana Dieva pilsētas, jaunās Jeruzālemes, vārdu, kas nokāpj no debesīm, no...Dieva, un Manu jauno Vārdu.

156 Pavērojiet, kas ir apsolīts uzvarētājam. Saprotat?

Un tā, tagad Lāodikeja, tas ir pēdējais draudzes periods. Tur būs daži uzvarētāji. Pievērsiet tam uzmanību. Viņi, atcerieties, katrs draudzes periods, tas, kas tam sekoja, iemanto visu, kas bija piedāvāts pārējiem. Pavērojiet, lūk, šeit. Un tā, lūk, šeit, kad viņi bija pieņēmuši visu šo varu, šos jaunus vārdus, un visu uzrakstīto, ko Viņš apsolīja, ēst apslēpto mannu un visu līdz pašām beigām. Pievērsiet uzmanību šim pēdējam draudzes periodam, Atklāsmes grāmata 3:21.

Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis Manā tronī (āmen), tā, kā arī Es uzvarēju un sēdu ar Manu Tēvu Viņa tronī.

Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.

157 Uzvarētājiem ir balva. Lauzies uz priekšu, lilija! Ja tas ir tevī, tad noliec malā dubļus un visu pārējo un lauzies uz augšu. Tieši tā. “Sēdēs ar Mani uz Mana troņa.”

158 Jūs zināt, reiz Jēkaba un Jāņa māte... Mums nav laika to izlasīt. Jēkaba un Jāņa māte pienāca un paprasīja to vietu. Vai jūs to zināt? Vai atceraties? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] “Kungs, lai mans dēls apsēžas no vienas puses, bet otrs dēls lai apsēžas no otras.” Tā ir mātes vēlēšanās par savu dēlu.

Taču paskatieties. Taču, “šī vieta,” sacīja Jēzus, “bija iepriekšnolemta.” Tajā laikā tāda

pozīcija neeksistēja. Kāpēc? Pievērsiet uzmanību. “Tas tiks dāvāts tiem, kam tas ir paredzēts.” Kā? Tas, kuram ir jāsēž pa labai rokai, un tam otrajam, kurš ir Viņam tuvāk, bija jābūt uzvarētājam. Saprotat? Tas joprojām bija... Viņš sacīja: “Es...Es to nedāvāju. Es nevaru to dāvāt, bet tas tiks iedots pēc tam, kad atnāks pārbaudījums.” Āmen! Saprotat? “Es nevaru to iedot. Taču pēc tam, kad atnāks pārbaudījums, viņi apsēdīsies pa labi un pa kreisi. Ir iepriekšnolemtā sēkla, kas to tur gaida. Tas tiks dāvāts tiem, kam tas ir apsolīts. Tas tiks tur iedots, taču vēl nav atnācis pārbaudījums; viņš vēl nebija uzvarējis.” Saprotat?

159 Tas cilvēks, kuram bija jāieņem tā vieta vienā pusē, un tas otrs, lai ieņemtu savu vietu otrā pusē blakus Viņam Valstībā, tas vēl nebija dots, saprotiet, vēl nebija uzvarēts. Vēl nebija atnācis pārbaudījums. “Tas atnāks vēlāk.”

“Ja mēs ciešam Kristus un Viņa Vārda dēļ, tad mēs valdīsim kopā ar Viņu, jo Viņš ir Vārds.” Atcerieties, “ja mēs ciešam Viņa un Viņa Vārda dēļ, tad mēs valdīsim ar Viņu Viņa Vārdā.”

160 Ievērojiet, Viņš ir mūsu piemērs, uzvarēja un tad uzkāpa augstumos pēc tam, kad Viņš uzvarēja nāvi, elli, slimību, kapu. Viņš uzvarēja visu. “Pēc tam Viņš uzkāpa augstumos un uzvarēja gūstu, dāvāja dāvanas cilvēkiem.” Tā bija Vecā Derība ar Vecās Derības svētajiem, kuri bija uzvarējuši. Viņi tādu Cilvēku gaidīja, un viņi nomira, pirms Tāds atnāca. Taču, kad šis Cilvēks atnāca, “tas neaizkavēja tos, kas bija aizmiguši”. Āmen. Zaudēt nav iespējams. Dzīvs vai miris, kāda tam nozīme? “Tas neaizkavēs.” Saprotat? Viņi to gaidīja.

161 Pat Ījabs toreiz, viņš to gaidīja. Viņš sacīja: “Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs, un pēdējās dienās Viņš stāvēs uz šīs zemes.” Tas bija taisns cilvēks, pilnīgs cilvēks. Viņš pienesā upuri. Viņš bija izdarījis visu, ko Dievs bija pateicis viņam darīt. Viņš darīja to ar godbijību un cieņu. Viņš bija pravietis. Un tad uzradās sātans, lai viņu kārdinātu. (Tieši tā, kā viņš nāk, lai kārdinātu tevi.) Ko viņš darīja? Viņš nekustējās ne no vietas.

Iznāca pat viņa sieva, sacīja: “Kāpēc tu nenolādi Dievu un nenomirsti nāvē? Tu izskaties tik nožēlojams, tur šādi sēdēdams.”

162 Viņš sacīja: “Tu runā kā negudra sievietē.” Lūk, viņš neteica, ka viņa bija negudra, bet viņa runāja kā tāda. Saprotat? Sacīja: “Tu runā kā negudra sievietē.” Sacīja: “Tas Kungs iedeva un Tas Kungs paņēma; svētīts lai ir Tā Kunga Vārds.” Viņš uzvarēja.

163 Viņš uzvarēja to, ko sacīja kaimiņi. Viņš uzvarēja to, ko sacīja visi draudzes locekļi, Bildads un visi viņi. Viņš uzvarēja bīskapu un to, ko tas sacīja. Viņš uzvarēja kardinālu un to, ko tas sacīja. Viņš uzvarēja to konfesiju, to, ko viņi sacīja. Un viņš palika ar taisnošanu no Vārda. Āmen. Kaut arī tas maksāja viņam visu, kas viņam bija, pat viņa bērņus. Viņš kasīja augoņus ar lauskas gabalu, šādi sēdēdams, un tomēr viņš uzvarēja. Un, kad šī lielā kārdināšanas stunda galu galā bija beigusies, tad mākoņi izklīda.

164 Viņš skatījās uz visu saprātīgo. Viņš sacīja: “Ir cerība kokā, ja tas nomirst; tas atkal atdzīvosies. Un sēkla krīt zemē, tā sapūst; tā atkal atdzīvosies. Taču cilvēks apguļas, viņš izlaiž garu, viņš pazūd. Un atnāk viņa bērni, viņa dēli, lai viņu godinātu un apraudātu; viņš to nemana. Viņš vairs neuzcelsies. Ak, te nu tas ir! Kas par lietu? Arī es esmu sēkla. Es esmu kas tāds, kas ir sēkla, un es kritīšu zemē. Es vairs nevaru uzcelties. Es tur gulēšu. Ak, apslēp mani kapā, pasargā mani slepenajā vietā, līdz beigsies Tava dusmība. Nozīmē man laiku un tiesā mani. Kā klintis izdilst, ūdens izdeldē akmeni.” Ak, viņš turpināja to visu runāt. Viņš redzēja tur visus tos piemērus, kas tas bija. Ak, viņš vienkārši nespēja to saprast.

165 Un, māsa Rodžersa, vai atceries, ka es to sludināju Bastija bērēs? Saprotat?

166 Kā “tas izdeldē akmeni”, kā tas viss notiek. “Ak, paslēp mani kapā un turi mani slepenajā vietā.” Viņš turpināja lauzties uz priekšu. Viņš sacīja: “Kaut es zinātu. Kaut es zinātu, kur es varētu

aiziet, pie tā Cilvēka, kas uzliktu Savas rokas man, grēcīgam cilvēkam, un svētajam Dievam, un aizbilstu Viņam par mani." Ak vai! "Viņš ir Tur. Es zinu, ka Viņš ir Tur. Tur ir Kāds, kas var to izdarīt. Kaut kur Viņš ir. Kur lai es atrodu to Cilvēku? Kur lai es atrodu? Es piekļauvēšu pie Viņa durvīm un parunāšu ar Viņu. Ja vien Kāds varētu uzlikt Savu roku man un...un Dievam, lai izveidotu starp mums tiltu, parunātu! Ja vien es varētu atrast to Cilvēku! Ak, kur gan Viņš ir?"

167 Viņš pārmeklēja visu savu baznīcu. Viņš pārmeklēja visu savu organizāciju. Viņš tādu Cilvēku nespēja atrast.

168 Un te pēkšņi mākoņi izklīda, un viņš ieraudzīja tā Cilvēka atnākšanu. Ak! Viņa vecā sirds sāka dauzīties priekā. Tad kaut kas notika. "Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs. Tāds Cilvēks ir." Āmen. Tāds Cilvēks ir joprojām. "Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs. Un kaut arī ādas tārpi sagrauztu šo ķermeni, tomēr es savā miesā redzēju Dievu, es pats Viņu redzēju. Viņš stāvēs uz šīs zemes pēdējā dienā."

169 Tajā Lieldienu rītā, kad Viņš tur augšāmcēlās, bet no Ījaba ķermeņa bija palicis ne vairāk kā karote pīšļu, viņš joprojām gaidīja. Viņš bija tā izredzētā Grupa. Viņš augšāmcēlās no kapa un iegāja pilsētā līdz ar Ābrahāmu, Īzāku, Jēkabu, Ījabu. Ak vai! Āmen. Jo viņi meklēja tādu Cilvēku.

170 "Un tiem, kuri gaida Kristu otro reizi," kuri caur Viņa žēlastību var uzvarēt šīs pasaules lietas, lai ienāktu Viņā, un aizvērt savas acis uz visu, izņemot Viņu un Viņa Vārdu, "Viņš parādīsies otrreiz Godībā."

"Jo atskanēs Dieva bazūne, mirušie Kristū augšāmcelsies; tie dzīvi palikušie tiks izmainīti vienā acumirkļī un tiks aizrauti kopā, lai satiktu Viņu gaisā."

171 Vai nu es būšu karote pīšļu, vai arī es dzīvošu, kad Viņš atnāks, man tas vispār nav svarīgi. Āmen! Tas nav svarīgi, jo es esmu uztvēris to redzējumu. Apsegs ir noņemts, un es Viņu redzu, To, Kurš varēja uzlikt Savu roku man, grēcīgam cilvēkam, un svētajam Dievam. Un Viņš ir mana samaksa par grēku. Viņš ir tas Vārds, par kuru es stāvu. "Iesākumā bija Vārds." Viņš ir tas Vārds, un Viņš pārstāv mani Tur. Āmen. Es kliegšu par to līdz pēdējam elpas vilcienam: "Viņš ir mana Augšāmcelšanās un mana Dzīvība." Bet visi citi pamati ir grimstoša smilts. Visi citi pamati ir grimstoša smilts.

172 Un, kā Viņš aizrāva tos, kuri to meklēja, tāpat Viņš atnāks pie katra Jaunās Derības svētā, kas uzvarēja visu kritiku no konfesijām, kurš ir uzvarējis visus šīs dienas, šī perioda, kurā mēs šobrīd dzīvojam, mūsdienu grēkus, kā Viņš izdarīja visos citos periodos, tie, kuri uzvarēja tajā draudzes periodā. Tie, kuri uzvarēja, ko? "Es esmu bagāts. Man netrūkst nenieka. Man ir... Ak, es esmu *tāds* un *šitāds*. Un es esmu tā Līgava. Es esmu *tāds*. Man nekā netrūkst.' Bet nezini, ka tu esi kails, akls."

173 Vai redzat šo mājīgo periodu, par kuru es runāju? Tas nav tāds kā tie, kad viņiem toreiz tika nocirstas galvas, lai iegūtu to balto akmeni; nevis tie, kuri nomira kā mocekļi un tika dedzināti uz ugunskuriem un visu ko tādu; kuri izcīnīja vainagu. Taču tagad ir šis mājīgais periods, kurā domā, ka viņiem viss ir. "Nu, es taču esmu draudzes loceklis. Es esmu labs vīrietis. Es esmu laba sieviete. Es daru *to*. Man nav jādara *Tas*."

174 "Taču tas, kurš uzvar," tas, kurš uzvar visas šī perioda pasaulīgās lietas, ko viņi darīs? Viņi visi apsēdīsies kopā ar Viņu Viņa tronī; aizies Aizraušanā, kad Viņš atnāks. Ak vai! Par ko tad man raizēties? Kāpēc lai mēs raizētos par to, ko saka šī pasaule? Kāpēc lai mēs raizētos par to, ko saka vēl kāds? Varenais Svētais Gars ir mūsu vidū. Viņa Uguns Stabs ved mūs un vada mūs. Viņa Vārds ir apstiprināts mūsu priekšā. Viņa mīlestība ir mūsu sirdī. Šī pasaule ir aiz muguras. Mēs esam pārgājuši no nāves Dzīvībā. Pasaule domā, ka tu esi sajucis prātā.

Ja Jēzus nesa krustu viens,

Lai atbrīvotu pasauli;

Tad tur ir krusts, kas katram dots,

Un arī man ir krusts.

175 Trīsdesmit trīs gadi darbalaukā, un šo svētīto krustu es nesīšu, līdz caur nāvi atbrīvots tikšu.

176 Lai mani brāļi mani noraida un saka, ko vien vēlas, ka mani nepieņem. Taču es stāvu uz šī Vārda un tikai uz Tā.

Šo svētīto krustu es nesīšu,

Līdz caur nāvi atbrīvots tikšu,

Un Mājās tad došos ar Aizraušanu,

Lai savu vainagu nēsātu.

177 Tieši to gribam mēs visi, vai ne? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Lūk, ko mēs gribam. Tā ir mūsu...tā ir mūsu cerība un lūgums. Nekādu citu domu mums nav, bet tikai tā viena par Jēzu Kristu. Un mēs stāvam uz Viņa taisnīguma Viņa Vārdā. "Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū." Un šis Vārds joprojām Sevi apstiprina.

178 Kā uzvarēt? Paņemot Vārdu, apsolījumu, pazemībā, pazemīgi staigājot.

Šo svētīto krustu es nesīšu,

Līdz caur nāvi atbrīvots tikšu,

Un Mājās tad došos, lai vainagu nēsātu.

179 Jo, "kad atskanēs bazūne"! Varat apglabāt mani jūrā, bet tā bazūne mani uzmodinās. Pareizi. Viendien es aiziešu mājās. Āmen! Līdz tam laikam es turpinu cīnīties, āmen, nesdams Viņa krustu, turēdams savas acis nevis uz cilvēkiem, bet turp, uz Golgātu, jo Viņš bija mans Piemērs. Viņš parādīja, kā tas ir jādara. Un dienu no dienas mēs ar prieku sekosim Viņa piemēram.

Es sekoju Jēzum katrā šī ceļa solī.

Es sekoju Jēzum katrā šī ceļa solī.

180 Vai jums tas patīk? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ak, es nodomāju: seko Viņam dienu no dienas, solī pēc soļa visu ceļu.

Palūgsim.

181 Kungs Jēzu, es šeit stāvu jau stundu un piecpadsmit minūtes un cenšos paņemt Tavu Vārdu un izskaidrot cilvēkiem, kā uzvarēt. Tu pateici mums, kā tas ir jādara. Tu ne tikai pateici mums, bet Tu parādīji, kā tas ir jādara. Tu mūs vedi. Tu parādīji mums, kā tas ir jādara: pieņemt Vārdu mūsos un tik tiešām turēties pie šī Vārda: "Ir rakstīts," katrā kārdināšanā; taču būt pazemīgiem un staigāt pazemīgi. Tad mēs esam uzvarējuši caur Tevi, caur Tavu spēku, kas jau ir uzvarējis mūsu ienaidnieku. Un vienīgais, kas mums ir jādara, ir...ir vienkārši pazemīgi staigāt ar ticību, ticot Tam un mūsu Svētā Gara identifikācijas zīmei, un sātanam ir jāatkāpjas.

182 Šeit guļ lakatiņi. Tie pārstāv slimos cilvēkus. Viņiem ir vajadzība, Kungs. Un viņi lasīja šajā nekļūdīgajā Vārdā, ka no svētā Pāvila ķermeņa ņēma drānas un apsējus. Tos lika virsū slimiem

cilvēkiem. No tiem izgāja ļaunie gari un notika vareni brīnumi. Lūk, šodien Tu esi tas pats Kungs Jēzus.

183 Pāvils sludināja šo Vārdu un uzrakstīja šo Vārdu, to pašu Vārdu, kuram mēs cenšamies sekot. Jo viņš ņēma Veco Derību un paņēma to kā paraugu, un parādīja, ka tas bija prototips, ka viss no Vecās Derības bija pilnīgs Jaunās Derības prototips. Ak, Kungs, lai mēs sekojam šim piemēram!

184 Mēs redzam mūsu Kungu, ko Viņš ir paveicis. Un mēs apzināmies, ka tie Vecās Derības svētie, šorīt mēs ieraudzījām, ka viņi patiešām aizgāja. Kad Jēzus augšāmcelās, viņi aizgāja kopā ar Viņu. Un, Kungs, mēs ticam, ka mēs aiziesim, kad Viņš pūtīs to Bazūni. Mēs ticam, ka tajā dienā aizies Līgava un savienosies ar To ebreju grupu, un viņi kopā būs Kāzu Mielastā Godībā. Viņi gaida.

Mēs tagad lūdzam Tavu žēlsirdību un žēlastību pār mums. Uzvarētāji, Kungs, mēs ilgojamies būt uzvarētāji. Uzvarēt sevi. Kungs Jēzu, Tu uzvarēji pasauli. Tagad es lūdzu, lai Tu ļauj katram, kas šorīt atrodas šeit “nolikt malā visu grēku, nolikt malā visu smagumu, kas tik viegli mūs sapin, lai mēs varētu ar pacietību skriet tajās sacīkstēs, kas ir noliktas mums priekšā.”

185 Pāvils to sacīja, mūsu Debesu Tēvs, šeit vēstulē Ebrejiem, ka “mums ir jānoliek malā viss smagums”, tajā 12. nodaļā, kur viņš to sacīja, kad viņš tur jau piemēros bija parādījis tos, kuri turpināja iet; tos, kuri neturpināja iet; tos, kuri remdeni sekoja; tos kuri sekoja pirmajās līnijās; tos, kuri vilcinājās aizmugurē. Visus, viņš parādīja piemērus. Tad viņš pagriezās un sacīja: “Noliksīm visu smagumu, katru vismazāko lietiņu, kas mūs aizkavē, lai mēs varētu skriet ar pacietību tajās sacīkstēs, kas ir noliktas mums priekšā; skatoties uz Viņu, mūsu Ticības Autoru un Piepildītāju, Kurš parādīja mums piemēru.” Mēs darām to šajā rītā, Tēvs.

186 Un tā, ar noliektām galvām, tagad patiešām pamatīgi pārbaudi, patiešām, patiešām pamatīgi. Un tad esi patiešām dziļi paties. Tam...tam vienkārši ir vajadzīgs... Nekas cits nav vajadzīgs: tava pārbaude un tavs patiesums. Esiet patiešām rūpīgi, kad jūs tagad pārbaudāt. “Izmeklē mani, Kungs. Pārbaudi mani. Vai manī ir kas ļauns? Ja tur ir, Kungs, ļauj man to nolikt, šeit un tagad. Šī vieta, kur es esmu noliecies, ir Tavs altāris. Es to nolieku zemē tieši šeit un tagad, uzlieku uz tā manu kāju. Kad es došos prom, tas paliks tur guļot. Tavu Asiņu spēks to iznīcinās. Es gribu būt uzvarētājs. Man ir kaut kas, kas mani apgrūtina, Kungs. Šajā rītā es gribu uzvarēt. Es varu, caur Tevi. Tā man ir pateicis Tavs Vārds. Tagad es to nolieku, Kungs, un es uzlieku tam savu kāju. Kad šorīt es iziešu no šīs ēkas, iešu zinādams, ka tas ir iegremdēts Dieva balinātāja vannā. Tas vairs nekad netiks pieminēts. Es tagad tajā atzīstos un lūdzu žēlastību.”

187 Ar noliektām galvām, ar aizvērtām acīm; mūsu sirdis pārdomā, tās ir durvis uz dvēseli, jūs zināt. Vai ir kaut kas, ko tu šorīt gribi nolikt malā, kaut kas, ko tu gribi uzvarēt? Un tu esi tik ļoti centies, taču šajā rītā tu vienkārši pārtrauksi censties. Tu vienkārši pieņemsi to, ko izdarīja Viņš. Es gribu, lai tu vienkārši pacel savu roku, saki: “Kungs, es gribu uzvarēt. Mani apgrūtina tas un tas.”

188 Kungs Jēzu, Tu redzi šīs rokas. Tagad, kad Tavs kalps stāv starp dzīvajiem un mirušajiem, es nosodu visu, kas apgrūtina šos cilvēkus un mani. Un es lūdzu, lai Jēzus Kristus Vārdā mēs varētu atstāt to šeit uz Dieva altāra un aiziet šajā rītā brīvi, kā uzvarētāji.

189 Ja mūsu māsām līdz šim pietrūka **pieklājīguma**, tad lai tas tiek dāvāts tagad, Kungs. Ja mūsu brāļiem pietrūka **pieklājīguma**, lai tas tiek dāvāts tagad. Un lai māte ir pazemībā ar saviem bērniem, tā vietā, lai būtu augstprātīga. Viņa zina, ka viņa ir ielikta... Viņa ir sludinātāja šiem mazajiem bērniņiem. Viņas dzīve ir piemērs. Tēvs ir piemērs mātei, jo viņš ir nama galva. Un māte ir centusies pār viņu valdīt; viņa vairs nekad to nedarīs. Ja viņš izturējās pret viņu kā pret grīdas lupatu, tā vairs nenotiks. Viņa ir palīdzēja. Dāvā to, Kungs. Lai tas viss, kas mums traucē, Kungs, tiek paņemts prom.

190 Mēs...mēs veltām sevi, Tēvs, tam dzīves laikam, kas mums vēl ir priekšā, zinādami to, ka

mums ir jānonāk līdz tā galam, un tas būs ļoti drīz. Tāpēc šajā rītā mēs izmantojam šo iespēju, kad ir izskanējis šis Vēstījums. Mēs izmantojam šo iespēju, Kungs, atnākt, jo mums ir likts atnākt: “Uzlieciet savas rūpes Viņam, jo Viņš rūpējas par jums.” Es zinu, ka Tu rūpējies, Kungs. Tu tā rūpējies, ka nomiri par mums. Un mēs noteikti varam rūpēties tik daudz, lai atnāktu un pieņemtu to, kāpēc Tu nomiri.

191 Šķīstī mūs, Kungs. Piepildi mūs no jauna ar Svēto Garu. Lai Svētais Gars vienkārši valda mūsu sirdīs, pilnībā, lai mēs ietu, aizmirdami to, kas bija pagātnē, dubļus un netīrību, kuros mēs reiz dzīvojām. Mēs lauzīsimies pretim debesu aicinājuma mērķim, kad mūsu Gaisma varēs tā atmirdzēt saldmē un pazemībā, ka katrs garāmgājējs pateiks: “Tur uz tā pakalna dzīvo kristietis. Tas cilvēks, tā sievietē, tas vīrietis ir īstens veltījies Dieva zieds. Viņi ir tik mīļi un tik jauki, vienmēr mīloši un jauki, un saprotoši.” Dāvā to, Tēvs. Ļauj mums būt sālītiem, lai zemei rastos slāpes; dāvā to, Tēvs; un uzvari visu to pasaulīgo un dzīves rūpes. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Dzirdu es...

Tagad vienkārši pacelsim mūsu galvas.

...Glābējs...

Ko aicina? “Celies augšup no tiem dubļiem.” Augstāka Dzīve; tevī ir Kaut Kas, kas velk tevi uz turieni. Kas tas ir? Tas ir Viņš. Tur dziļi dubļos, mazas puķītes; tev tur ir Dzīvība, kas spiež uz tevi. Lūk, kas tevi aicina: “Celies augšup no tiem dubļiem.”

Seko, seko...

192 Un tā, vai jūs to nopietni? Tagad aizveriet savas acis.

Kur Viņš vedīs, tur es...

Tagad atdod sevi. Lai tas ir īsteni.

Kur Viņš vedīs, tur es iešu,

Kur Viņš vedīs, tur es iešu,

Tik ar Viņu, ar Viņu visu ceļu iešu es.

Kur Viņš vedīs, tur es...

Tagad tā maigi. Atceries, noliec sevi tur.

Viņš vedīs...

Es nolikšu to šeit, Kungs. Es sekošu Tev, sākot no šī brīža. Es pieņemu To. Es ticu Tam.

Kur Viņš vedīs...

Atcerieties, tava dzīve liecinās skaļāk par tavu muti. Tas, kā tu dzīvo, būs lielāks pierādījums cilvēkiem nekā tas, ko tu saki.

Tik ar Viņu, tik ar Viņu (uz kuriem?) visu ceļu iešu es.

[Brālis Branham sāk dungot dziesmu *Kur Viņš mani vedīs*-Tulk.]

193 Vienkārši veltiet sevi, dziļi, patiesi, visu savu sirdi. Kā būtu, ja šī būtu pēdējā reize, kad tev būtu atļauts lūgties? Tas ir iespējams. Es ceru, ka nē. Tā var notikt. Tāpēc esiet pārliecināti tagad, patiešām pārliecināti, patiešām pārliecināti. Atcerieties, tās durvis viendien aizvērsies, tad viss būs

beidzies. “Prasiet, un jūs saņemsiet.”

[Brālis Branhams sāk dungot dziesmu *Kur Viņš mani vedīs*-Tulk.]

194 Vienkārši aizdomājieties par visu to godību, ko Viņš tev ir piedāvājis, par visu, ko Viņš ir izdarījis. “Es ticu, Kungs. Es ticu. Es ticu, ka Tu esi mans Uzvarētājs. Es vienkārši staigāšu kopā ar Tevi, Kungs. Es gribu atrasties tuvu Tev klāt, tur, kur esi Tu, lūk, kur es vēlos būt.”

195 Un mēs atceramies, ka Tu pateici mums, Tēvs, ka “mēs vienmēr būsim ar To Kungu, kad mēs tiksim aizrauti.” Tagad mums ir tikai Viņa atspīdums, kad Viņš šobrīd iet kopā ar mums. Taču tad mēs... Cik vareni ir vienkārši zināt, ka Viņš ir mūsu...mūsu vidū! Kā gan tas būs, kad mēs būsim ar Viņu vienmēr? Mums tik ļoti patīk visas mūsu nodarbes: mēs varam doties izjādē; mēs varam aiziet iepirkties; mēs varam aiziet medībās, pamakšķerēt, lai ko arī mēs darām kā izpriecu. Taču, ak, kad atveras draudzes durvis, mēs gribam satikt mūsu Kungu. Tas ir visvarenākais no visām lietām. Turklāt, aizdomājieties, Viņš apsolīja mums: “Un būsim ar To Kungu vienmēr. Sēdēsim ar Viņu Viņa tronī, un būsim ar Viņu vienmēr.” Ak, Dievs, mēs pieņemam to pazemībā, ar...ar noliektām galvām, Kungs, Jēzus Kristus Vārdā.

196 Vai jūs jūtat, ka jūs tagad vienkārši varat atstāt visu, ikvienu nastu? Ka jūs tagad vienkārši varat staigāt virs tā visa? Ja tā ir, tad paceliet savu roku, sakiet: “Caur Dieva žēlastību es nolieku šo pārbaudījumu. Es vairs ar to necīnīšos. Es vienkārši satveršu Viņa roku, sāksu iet uz priekšu.”

“Es esmu cīnījies, Brāli Branham. Es centos pārstāt smēķēt. Es...es centos ļaut augt saviem matiem. Es centos izdarīt *to*. Es esmu... Es tik ļoti centos, brāli Branham. Es vienkārši to nevaru.”

Vairs necenties. Vienkārši satver Viņa roku, saki: “Tēvs, ieliec Tu manu roku tai piedurknē.” Saprotat? “Es vienkārši iedošu Tev savu roku. Es turpināšu iet, Kungs, skatoties uz Tevi.” Tas notiks. Viņš saposīs tevi kā īstu kristieti. Tu būsi īsts kristietis.

197 Līdz mēs tiksimies šovakar, Dievs jūs mīl un būs ar jums. Jūs esat mani Evaņģēlija bērni. Jūs esat tie izpirktie.

Tagad es jums atdodu jūsu ganu, lai pabeigtu sanāksmi, brāli Nevil...

KĀ ES VARU UZVARĒT

(How Can I Overcome?)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja svētdienas rītā 1963. gada 25. augustā Branhama saiešanas teltī, Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 63-0825m ilgst 1 stundu un 58 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2020. gadā.